

Rubil Demir

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

06.10.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Rubil Demir

1953 Gümüşhane Akçahisar Köyü doğumluyum.

1972 yılında Gümüşhane Öğretmen Okulundan mezun olduktan sonra, Yurdumuzun değişik İllerinde görev yaptım. Öğretmenliğim sırasında Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği bölümünü bitirdim.

Körfez Uluğbey İlköğretim Okulu Müdürlüğünü yaparken Ekim 2001 yılında emekliye ayrıldım. Bir dönem Körfez Yeniköy Prefabrikleri Müdürlüğünü yaptım.

Şu anda Körfez'de, Ergün Sürücü Kursunda, Müdürlük yapmaktayım.

GÖĞÜ TAŞLAYAN ÇOCUK isimli yayınlanmış bir kitabım, Gümüşufuklar dergisinde ve Körfez gazetesinde yayınlanmış köşe yazılarım var.

Evli ve iki çocuk babasıyım

Adalet

Adalet otursa da kaypak olan zemine.
Ne mazluma sorulur dini, nede zalime.

Rubil Demir

Affet

Dinin Maliki, senden harice dil döktürme.
Kimselerin önünde, el açıp bel büktürme.
Yarattın, ulvi, süfli, tüm güzeli, çirkini.
Uzak eyle, kalbimden, şirki, nefreti, kini.
Seven bağışlar affet, kalksın dargınlık, küsü.
Müjde, hoşgörü, sabır, aşkın özü ülküsü.
Anlarsın dilimdeki sırrı, hasreti sözü.
Gel, sar sarmala gülü dikenini, külü közü.

Rubil Demir

Ah Çocuk

Sen; Afganlı, Iraklı, Libyalı, Suriyeli.
Kimliğin meçhul, sade, dinin Müslüman belli.

Yuvanızdan,yurdundan kayboldun yolda izde,
Kader attı sulara, öldün kaldın denizde.

Kayık çok mu doluydu, kaçak göçmenle battı.
Deniz almadı seni, dalga kıyıya attı.

Ah.. gül yüzlü gül çocuk, deniz acımı geldi.
Vurgun yedi yüreğin, ciğerlerini deldi.

Ümmet arka mı döndü, gavur kapısı çaldın.
İtildin, çelme yedin, yezide muhtaç kaldın.

Savaş, zulüm, işkence, diyar diyar savruldun.
Hep ezildin, horlandın, dayak yedin kovuldun.

Adını sığınmacı mültecisin koydular.
Arkandan vatanını talan edip soydular.

Seni bu hale koyan, Müslümanlar utansın.
Saraylarına ateş düşsün, köşkleri yansın.

Rubil Demir

Ali Kapısı

Adem'in zatında yüz dört kitap nazil oldu.
Hak bilen hidayete, bilmeyen rezil oldu.
Muhammed irfan yolu, kuran fatiha nuru.
Rahman, Rahim, Maliki, insanda hal zuhuru.

Hamt Rabbil alemin'e, arzın arşın sahibi.
Şefaatçi kıldı o, canı cananı habibi.
Âli kapısı olduk, her dem var ile yokta.
Eşrefi mahluk sırrı, ba'nın altında nokta.

Rubil Demir

Anlayış

Engin denize benzer,
O sonsuz anlayışın.
Okyanustan da büyük,
Bitmez tükenmez sabrın.
Melek gibi tertemiz,
Halisane güzellik.
Kalbimde sana karşı,
Ne istersen var. Yok yok.
Her şey seninle güzel,
Yıllarım cennet oldu.
Seninle dünyam başka,
Doyulmaz o sevgine.
Şu zindan gecelerde,
Gün ışığımsın benim,
Hep seni yad ediyor,
Aklım fikrim, bu serim.

Rubil Demir

Aslı ile Kerem

ASLI BURDAN GEÇTİ Mİ

Aslı ile Kerem'e ithaf edilmiştir
Kiminiz bir sevgili, kiminiz bir sevdalı.
Kiminiz gül goncası, kiminiz de gül dalı.
Ben sevdalı bülbülüm, ciğerinden yaralı,
Söyleyin canım kızlar, Burcu'm buradan geçti mi?

Nefise'nin elinde, al yeşil gül oyalar,
Dilerim Yaradan'dan, sevdiğine vereler.
Baharın çiçek açan, güzün dalda ayvalar,
Söyleyin canım kızlar, Sude'm, buradan geçti mi?

Emine, bahtın kara, başın dumanlı karlı,
Dilber, kaderin böyle, sevdiğin bir gül dalı,
Ben yârimi ararım, gönlüm kara sevdalı,
Söyleyin canım kızlar, Cemre'm buradan geçti mi?

Karlı dağları aştım, cebir ile yol buldum,
Bahar ile gül açtım, yazın sararıp soldum.
Kimi gördümse vardım, derdime derman sordum,
Söyleyin canım kızlar, Elif buradan geçti mi?

Hele dön beri Pamuk, yüzünde çifte benler.
Canını feda eder, Rüveyda'yı görenler.
Sevenin ömründendir, boşuna geçen günler.
Söyleyin canım kızlar, Melek buradan geçti mi?

Rubil kaç mevsim geçti, burda kışladık kaldık,
Sevdiğinden kaçanı, Hakkı Mevla'ya soldık.
Artık, kalkıp gitmeye, dosttan müsaade aldık,
Söyleyin canım kızlar, Aslı'm buradan geçti mi?

Rubil Demir

Aşık

Maşuka bel bağlama, bağı pamuk ipliği.
Bakışları yalancı, çakma kaşı kirpiği.
Fırtına gibi eser, kar yağmur olur yağar.
Derin denizde değil, bir kaşık suda boğar.
Dilin dürri lal döker yetmiş iki lisanda.
Diyemezsin derdini, nefes kalmaz insanda.
Mana yok, gaye yok, ne ülkünde, ne duanda.
Günler boş, mevsim kış, sen olmadığın zamanda.
Ses seda yok, gayret yok, ne gülde ne bülbülde.
Sözü boş lafı nahoş, sen yoksun ya bu dilde.

Rubil Demir

Bak Sen

Ne yaptın? Göktürk.
Her tarafın yoğurt.

Annem bana: kendin
Yedin yedin,
Yemesen ben seni
Zorla yediririm. Dedi.
Diyorsunuz ya, her yiğidin
Bir yoğurt yiyişi vardır.
Bende böyle yiğidim.
Beni bakmak zordur.

Rubil Demir

Bekleme

bir yanım ks dünya ya,
bir yanımsa barışık.
duygularım buz tuttu,
aklım karma karışık.
bende erersem bir gün,
sırtı kambur bel bükük,
cildi ise kırışık.
o anda sen ol rabbim,
ahiretime ışık....

Rubil Demir

Beklerken

Sebat ile uçmaktan, kırılma kanatlarım.
Olmasam Eyüp, olur sabır taşı çatlarım.
Güle feryat bülbülüm, seher fecrine konsam.
Budanmış gül bağında, daldan dala atlarım.

Garip gureba haller, iyi kötü tuhaflık,
Ancak bende bulunur, garabet fitratlarım.
Baharda mayıs yazda ağustos beklerken.
Ahir zamana cemre düşesi şubatlarım.

Günlerimi yoğurdum otuzunda kırkında,
Yorgun düştü bedenim, kalmadı takatlarım.
Aylar mevsimler yıllar, ardarda sıralandı.
Zaman mekân değişti, bitmedi umutlarım.

Ayrılık şikâyetim değil, varlığın kâfi,
Acılarla örtüldü, duyulmaz feryatlarım.
Canın sağdır bileyim, gelmesede haberin,
Mesajın, bırak kopsun telefonda hatlarım.

Gece kondumuz yeter, soğan ekmek yiyelim.
Sağlık olsun, olmasa da apartman katlarım.

Rubil Demir

Ben

BEN

Ey Ben: yaşamında hayrı
İyiliği egemen kıl
Can ol canan ol candan ol.
Eğer varsa sende akıl.

Helali haramı bilen
İnsan, düşerde, kalkarda.
Bir daha düşmemek için
Aklın olmasın yukarda.

Rubil Demir

Ben Neyleyim

NEYLEYİM

Avuç açtım Mevla'ya, kabul olsun
Duam, ağladım coştum, ben neyleyim.
Yarama tuz döktüm, yar sefa bulsun
Diye, gurbete kaçtım, ben neyleyim.

Ömrümü bahçe yaptım, yıllar yılı,
Belledim mahsul versin, kökü dalı,
Bağban girdi bağıma, vurdu beli,
Zemheride gül açtım, ben neyleyim.

Sevgisiyle sevdası, bıçak sırtı,
Cilvesi, nazı, sözü, hep sıkıntı.
Canım cicim demesi, bir yıkıntı.
Sözün közüne düştüm, ben neyleyim.

Boyu posu endamı, Turan yurdu.
Dudağıyla yanağı, ahududu.
Kipriği, kaşı, gözü, canlar aldı.
Canım kurtulsun, sustum, ben neyleyim.

Hangi yönünü övem, seher yeli,
Vurdukça yaylanır o, ince beli.
Yürüdükçe Rubil'i eder deli.
Yetişmek için koştum, ben neyleyim.

Rubil Demir

Beyaz Gül

Beyaz Gül

Halisane temizlik, bir gülde bu beyazlık.
İki gönül kutbunda, dünya ki, kışlık yazlık.
Bir beyaz çiçek kendi âleminde renkleri,
Avcuna kına yakmış, örtüşmüş benekleri.

Beyaz Gül, yaprağına seni de, beni de yaz,
Bir beyaz içinde Aşk, beyazdan daha beyaz.

Rubil Demir

Beytullah

Sarışın, beyaz, zenci,
Renk cümbüşü Beytullah.
İhtiyar çocuk genci,
Döner durur der Allah.

Hacerülesved ile
Selamlanır Beytullah.
Yedi kere dönülür,
Böyle emretmiş Allah.

Eteğinden tutunduk,
Göge direk Beytullah.
Herkeste aynı dua,
Affet yaresulallah.

Kadın erkek ayrımsız,
Kabul eder Beytullah.
Açılan avuçlara,
Rahmetle bakar Allah.

Sefa Merve tepesi,
Yedi saydır Beytullah.
Buyur Allah'ım buyur,
Söyleriz teksin Allah.

Şükür içtik zezemi,
Döndük seni Beytullah.
Hepimizin dilinde,
Leilahe illallah.

Cebeli nur dağından,
Seyredilir Beytullah.
Selatu selam olsun,
Muhammet Resulallah.

Tavafına doymadık,
Çağır bizi Beytullah.
Herkeseye nasip eyle,
Her şeye kadir Allah.

Yüz sürdü sana Rubil,
Kara taşlı Beytullah.
Rabbim günahlarını,
Affeder inşaallah.

Rubil Demir

Bir sır

Sana bir sır vereyim,
İki dünyada mutlu ol.
Ayrılma doğruluktan,
Yarın için umutlu ol.
Kurtul hasetten kinden,
Kötülükten şirretten,
Elini çekme iyilikten,
Cömert ol, tutumlu ol.
Hak olan yoldan şaşma,
Yüreğini kötülere açma,
Böbürlenip havalarda uçma,
Alçak gönüllü kutlu ol.
Atanı dedeni unutma,
İlmi irfanı karartma.
Geleceğini uyutma,
Çoluk çocuğa tatlı ol.

Rubil Demir

Birlikte

BİRLİKTE

Yol aldık, bu dünyanın sırtında, üzengisiz.
Biz bulduk hak yolunu, sefaletin dengi siz.
Kendinden habersiz, ne güzel uykuya daldık,
Silkelendik, dediniz, uyanmakta geç kaldık.

Nefes aldık birlikte, atmosfer denizinde.
Arındık günden biz, yürüdük hak izinde.
Helal haram demeden, yeryüzü nimetini,
Yediniz içtiniz siz, öksüz yetim etini.

Mahşerdeydik birlikte, o günün sıcağında.
Gölgesinde olduk biz, peygamber sancağında.
Defterler dağıtıldı, sol yanından aldınız.
Hüsrana uğrayan siz, keş kelerde kaldınız.

Rubil Demir

Bitmiyor

Ah bir tanem.....
Tamam bu iş bitti
Demekle olmuyor
Bitmiyor işte.....
İçin için yanıyor,
Yüreğin kaynıyor.
Beynini kemiriyor.
Bu iş bitti demekle
Bitmiyor işte.....
Akıl bu,
Anma hatırlama diyorsun da,
Diyorduğunla kalıyorsun.
Duygularına yeter yeter....
Gem vurayım dersin
Gemi ancak sensiz
Geçen günlere vuruyorsun.
Sensizlik beterden de beter.
Düşüncelerini duygularını
Zamanın algılarını
Hülyalarını ruyalarını
İçini oyan kurgularını
Ne yapsam kaygılarını,
Hadi at atabilirsen.
Tamam bu iş bitti
Demekle olmuyor.
Yersin kendi kendini
Bükersin parmaklarını
Şişirirsin yanaklarını
Kemirirsin tırnaklarını
Kafan zonklar.....
Düşünceler sarpa sarar,
Gözler hep sevdiğini arar,
Hep görürüm diye bakar,
Bu iş bitti demekle
Bitmiyor işte....
Küfersin darılırsın,
Yanında olmadım diye
Gücenirsin kırılırsın.
Düşünüyorum hep
Ama hep sen haklısın.
Sadece inanıyorum,
Allah kalbimi biliyor
Seni üzmeyi hiç düşünmedim.
Sadece seni anlayamadım,
Anladığımı zannettim.
Umudum rabbimin rahmeti
Lütfiye yansır merhameti...

Rubil Demir

Bostan

Bağı bostan olanın,
Bereketi bol olur.
Tebessümle gülene.
Gönüllerde yol olur.

Mis gibi güzel doğa,
Tarlalar gelmiş tava.
Lülfıye erik üzüm,
Biz ise aldık hava.

Rubil Demir

Boş Düşler

Dengim değilsin işte, kaş çattı sitem etti.
Davul dengi dengine, sözünü dedi gitti.

Hem uygun değil zaman, aradaki yaş farkı,
Ne anlamaz gönülsün, gücenecek ne var ki.

Saçın başın ağarmış, elin ayağın tutmaz,
Boş hayaller boş düşler, gece uyku uyutmaz.

Łayık görmedi aşka sevgiye sevdasına.
İlla, kendisi, daha münasip, alasına.

Deli gönlüm kendini delikanlı şanarsın,
Dön aynaya bir bak, kim olduğunu tanırsın.

Emsalin olmayan gül dalına konup ötme.
Recmederler sırrını, halini ifşa etme.

Yaralı kalbim kalsın bir mahremi nihanda.
Duam odur, yüzümüz gülsün iki cihanda.

Rubil Demir

Bu Şiir

Sana duygularımı
İçimde olanları
Aklımda kalanları
Anlatmak, yazmak
İyice belli olsun diye
Derin derin kazmak
İstiyorum. Yüreğime.

Lügatte geçen
En güzel kelimeleri
Sözleri kafiyeleri,
Seni anlatabilen
Beynimde kök salmış
Meramımı mısraya
Heceye katabilen
Bir şiir olsun.

Uzamış kısalmış
Zaman mekân
Ne varsa anlatmak
Dillendirmek
Çiçekleri toplayıp
Şüsleyip güllendirmek
Bir çiçek buketi
Yapıp sana
Sunmak istiyorum
Muhteşem bayan.

Şiirde şema
Anlatımda tema
Özeti çok güzel
Bir ihtişama
Doğrusu sana
Yakışan güzel bir
Hediyem olsun
Harika bayan.

Rubil Demir

Bu Vildan

...BU VİLDAN

Can pazarında köle, alıcısını bekler,
Bilinmez kader onu, hangi yana sürükler.
Kâh bir Elif yazılır, şiirlerde satıra,
Kâh bir resim asılır, duvarlarda hatıra.

Bazen bir gencin aşkı ve Sevda'sı Nurşen'dir,
Emine'dir, Ayşe'dir, gönlündeki Gülşen'dir.
Şaire ilham verir, şiirlerde Canan'dır,
Bir incinin Kıymeti, Melek'tir, bir Vildan'dır.

Belki bir gönülde taht kurmuş, Dilber'dir Han'dır,
Uğrunda ölünecek, bir Leyla Ümmühan'dır,
Veya derdi çileyi anlına yazmış Kader,
Bekleyen kara günler, aslında bir Mukadder.

Bir gün, gül bahçesinde açan kızıl Nurgül'ler,
Belki, karlı dağlarda açan Lale, Sümbüller.
Gün olur, ömür biter, kar çöker dağ başına,
Burda bir garip öldü, yazar, mezar taşına.

Anladık Rubil hancı, Aybüke, Pamuk yolcu,
Yasemin bir Dilek'ti, Cemre kalenin Burcu.
Hepsi gönlümde Sevdam, aşkım Rüveyda, Nurdan,
Şiirin mısrasında, Nihan kalsın bu Vildan.

Rubil Demir

Can Katayım

Can katayım
Sen ki dünyanın en güzel tadı,
Gariplerin kolu kanadı.
Sen kırdın İbrahim'i
Mancınıkla atan
Nemrutta ki inadı.

Kaf dağının gizli kapısı,
Zülkarneyn'i nin ülküsü.
Mecnunun türküsü,
Çöle inen nurun
Gönül yapısı.

Yüreği nur dağı,
Kevser ırmağı, İrem bağı.
Merhamet abidesi,
Sevgi dolu aşk dolu,
Rabbimin en güzel kulu,

Toprağın bereket bakışını,
Suyun çağlayan akışını,
Aşkınla karıştır, doldur kalbime
Havanın mis kokusunu,
Güneşin yakışını.

Seni nasıl anlatayım,
Kelimelere can katayım.
Seni ifade edecek şiirin
Mısralarında gül olsun,
Güzelliğın anlam bulsun.

Rubil Demir

Cankuş

CANKUŐ

Saçın solun karışır pusulan, yönün döner.
Kaybolur ay, yıldızlar kayar, ışığın söner.
İşte aşk böyle bir şey,şikayet olmaz Cankuş.

Yollar yılan kıvrımı, yolcu geçmez kuş uçmaz.
Fakirlik yokluk dolu, bolluk bereket sunmaz.
Aşk yolu bu yol, Cankuş, sefalet yolu, Cankuş.

Dost kapısını mısır çiviyle çakacaksın.
Mamur ettiğin her bir gönülü yıkacaksın.
Aşk yolu bu yol, Cankuş, merhamet yoktur Cankuş.

Anan baban, yanında yok canım dediklerin.
Zehir zakkum olacak, o yeyip içtiklerin.
Aşk yolu bu yol Cankuş, kefaret ister Cankuş.

Ne selam veren olur, ne selamını alan.
Birde bakarsın, gerçek sandıkların hep yalan.
Bu yol aşk yolu Cankuş, marifet gerek Cankuş.

Ya elin tersiyle it, aşkınla kal baş başa.
Ve ya dünyayı sırtlan, nasıl yaşarsan yaşa.
Aşk yolu bu yol Cankuş, nedamet duyma Cankuş.

Olmaz saraylar köşkler, barınak sana dağlar.
Kurur dereler çaylar, gül vermez kara bağlar.
Bu yol aşk yolu Cankuş, minnet edilmez Cankuş.

Alleme cihan olsan, kahrını kimse çekmez.
Adın olsa da Cabbar, söz geçmez torpil sökmez.
Aşk yolu bu yol Cankuş, ziynet hal dilin Cankuş.

Tank, top, mermi yersin, o gün ne varsa revaçta,
Ufuk çizgisi gibi durur, sulhta savaşta.
Bu yol aşk yolu Cankuş, şehadet eder Cankuş.

Yok alır yok satarsın, para pul karaborsa.
Çile pazarı bura, ne İstanbul, ne Bursa.
Aşkın gözü kör, Rubil, dünyayı görmez, Cankuş.

Rubil Demir

Cemre

CEMRE

Mevsimler pay edildi,hissemde bahar düştü.
Yüreğimde gül açtı,ömrüme cemre düştü.
Yaza Ağustos,kış'a zemheri şubat düştü,
Baktı havaya,suya, toprağa cemre düştü.

Yezitlerin zulmünde barış hayaldi düştü.
Acılar ağıt oldu, türküme cemre düştü.
Hainlik, haset, nefret, kin tekerlendi düştü.
Barışa,kardeşliğe, ülküme cemre düştü.

Sabaha güneş doğdu, umutlara gün düştü.
Mürekkebe kaleme yazıma cemre düştü.
Elele tutuşalım, sevgiye fırsat düştü.
Burcu burcu kocalım, Rubil'e Cemre düştü.

Rubil Demir

Cevher

CEVHER

Kameri ayın dördü, baştanbaşa kaşların.
Sedef dürümü, dizi, dizi inci dişlerin.

Cevherdir her kelamın, yere düşmesin sözün.
Gam vurup dökülmesin, mübarektir gül yüzün.

Kor zifiri akıyor, ırmak, ırmak gözlerin.
Kirpikler baraj olmuş, andırır denizleri.

Uğruna kurban olsun, sadakalar, adaklar,
Dolunay nura dönmüş, nara benzer dudaklar.

Magazinelere yetmez, senin haber bültenin,
Tarifi mümkün değil, kokar mis gibi tenin,

Zülfünden nasip almış, al, al olmuş yanaklar,
Siyah saçın altında, kalmış, pembe kulaklar.

Sen eşrefin içinde, hanımlar muallâsı.
Kamaştırır gözleri, teninin mücellası.

Günleri boncuk, boncuk yapıp, ömrüme dizdim.
Her tanesine, seni çok seviyorum yazdım.

Rubil Demir

Çaresize

Açılan her kapıdan, çıkacak o bir vize,
Beklenen umut olur, el açmış çaresize.
Hayat, zehir zemberek, boşansa da denize,
Dönüp çalınacak, o kapı, tek çare size.

Kâinat bin düzende, her düzeni bir mahşer.
Kimi sıratı geçer, kimi köprüden düşer.
Zaman içinde insan, akrep ile yelkovan,
Yaşarken dolu mermi, ölüsüyse boş kovan,

Her batan güneş, aldı götürdü, bir gününü,
Zaman ecel törpüsü, tüketti tüm ömrünü.
Sevdam düştü narına, zaman kaldı yarına.
Bir Rubil vardı, bugün, defnettik mezarına.

Rubil Demir

Çığlık

Dün gece telefonuma,
Bir mesaj düştü.
Soruyor sevdiğimin ismini.
Söylemedim düşmezsın dillere.
Dedi ben bilirim,
Sevenlerin halini.
Adı sevgi, hem
Mutluluk delisi.
Bende sessiz, ama
Koca bir çığlık gönderdim,
Telgrafın telleriyle,
Değildi ama
Zülfünün telleriyle.
Umarım duymuştur, sevdiğimin
İsmini, hasretimin çığlığını.

Rubil Demir

Çok Güzel

Şu dünya fani, yalan dünyada.
Yasak da olsa, sevmek çok güzel.
Hem doğan günde, hem batan, ya da,
Dönen dünyada, sevmek çok güzel.

Zincire vurma, aşkın sevinsin,
Susma, kalbinden hep çıksın sesin,
Adet, töre, kim ne derse desin,
Bir kere doğduk, sevmek çok güzel.

Dağlar araya, hasret koysa da,
Müjdelere kör mih vurulsa da,
Üç günlük, ömür kısa olsa da
İki gününü, sevmek çok güzel.

Tatlı dilinle, hayır de, şer de,
Dünyanın, altı da var, üstüde,
Altını bilmem, olsa kötü de,
Yine üstünde, sevmek çok güzel.

Yeme, içme, hep o gül yüze bak,
Kehribar gözler, nar gibi dudak.
Gizli, aşikâr, gören, duyan Hak,
Koysa da şerhi, sevmek çok güzel.

Rubil'im değdir, zülfün teline.
Korktu denmesin, eşin dostuna.
Azrail çökse, göysün üstüne,
Son nefesinde, sevmek çok güzel.

Rubil Demir

Çok Zor

ÇOK ZOR

Aşka ölümdür, Kamber'i yasaklamak.
Kambere züldür, Arzu'sunu saklamak.
Sana işkence, aşkından ayrı olmak,
Benim kabir azabım, örfe saklanmak.
Gel, bir dünya kuralım, orada olmasın,
Zorla ayrılık, sevenleri dışlamak,
Gel, bir dünya bulalım, orada olmasın,
Günah işlemek, sevenleri coplamak.

Rubil Demir

Dağlar

DAĞLAR

Uhud'un kara taşı, bir tarihin şahidi.
Resul'ün inci dişi, şehitler müşahidi.

Hıra'da güvercinle, örümcek bir semboldü.
Vermedi Nebisi'ni, Bekir'in yüzü güldü.

Cebeli Nurda, siyah çakıl taşı olsaydım,
Cebrail geldiğinde, Muhammedi görseydim.

Bu mübarek dağlar ki, düşmanı savsakladı,
İpek kumaş içinde, Peygamberi sakladı.

Rubil Demir

Dildar

Gel aramıza sokma, Şunu, bunu, fesadı.
Ant olsun sen haklısın, belki aŐtımda maksadı.
HiÇ sıkıntı yok benim sana olan sevgimde.
Allah Şahit başka bir göl olmadı ömrümde.
Bilirim nadan oldun söz kar etmez, ey Dildar.
Başta neysem ben oyum, son nefesime kadar.
EĞri doğru Şiirde sitem ettik naz ettik.
Duygumu düşünceyi, ihlas ile ilettik.

Rubil Demir

Diyorsun

Diyorsun; kurtulayım artık senin elinden.
Başım alıp gideyim, Körfez Kocaeli'nden.
Keseyim telefonu, kapansın sesim sadem.
Arama beni, buna olmayacak müsadem.

Bu ayrılık canıma ciğerime tak etti.
Hasretini taşıyan gücüm takatim bitti.
Yak yık tüm engelleri, gelip ya bana yar ol.
Kes selamı sabahı, ya hayatımdan defol.

Zamansız nerden çıktın pervazsızca karşıma.
Ne güzel yaşıyordum, bela oldun başıma.
Tekrar tekrar denedim, kurtulmak için senden.
Kopamadım nefsimden, bu aşkın havesinden.

Takdiri ilahidir yoktur suçum günahım.
Diyorum, bozulmasın orucum namazgahım.
Doğanın ruhunda yer yok, hiç bir tesadüfe.
Tutacaksan elimden, vardır bir şehri Küfe.

Rubil Demir

Düşen Cemre

Giden gitti ömrümden,
Sensin geri kalanı.
Gül bağına dönüşsün,
Cemre düşen zamanı.

Günüme neşe kattın,
Ruh bedenle örtüştü.
Yıldız kaydı gönlüme,
Canlara ziya düştü.

Nice kargaşa dolu,
Uyduk verilen emre.
Kaostan kurtardın, sen
Mor güle düşen Cemre.

Rubil Demir

Ef'al Alemi

Zemherinin kışında, buz tutsa urum kırım.
Koynumun sıcakında ben seni ısıtırım.
Ağustosun narında, yansa sahralar çöller.
Serinlersin bağrımda buz tutmuş gibi göller.

Ne Mecnun, ne Kerem'e, benzemem hiç birine.
Ancak sabırla girdim senin gönül şehrine
Yüce dağlardan aşım, sisli yollardan geçtim.
Sana ulaşmak için, ef'al âlemi seçtim.

Rubil Demir

Esir Oldum

Dudağında tebessüm al yanağında gamze,
Sade mahzun bakışın, götürdü beni hapse.
Damla, damla bal akan, sözlere esir oldum.
Derinden bakan kara gözlere esir oldum.
Üslubun davranışın karşı konulmaz tavrın,
Muhteşem sadakatin, nazlara esir oldum.
Bir nefes çektin beni ciğerine doldurdun.
Mahküm kaldım hücrede, damarında dondurdun.

Sendeki bu güzellik kıskandırır hanları.
İflah etmez aşkına düşen aciz kulları.
Asaletin duruşun renginde var albeni.
Perçemine zülfüne örüklere sar beni.
Dudağımda ki gülüş, gözlerimde ki bakış,
Senin hasretin sevgin gönlümde nakış, nakış.

Rubil Demir

Ey Nas

Arsız cevap vermek, canıma züldür ardır.
Âlime edepli ol çünkü sükût ikrardır.

Nemrutlaştı zalimdi, kibirlendi övündü,
Gururun pençesinde, keşkelerde dövündü.

Ne zulmet, ne miskin ol, ey nas, ne kan ne kandır.
Kirli ruh kalbinde kin, edebini yakandır.

Rubil Demir

Ey Şahım

EY ŞAHIM

Sihirli bir aynaya benzer, bu yalan dünya.
Bakıp bakıp, kendini kaf dağın da gördünya.
Arzın kıymeti, içte yanan cevheri lavdır.
İnci, mercan görünen sana ateştir, kavdır.
Çalışıp kazandığın helal malın hesabı,
Vardır, benim dediğin haram malın azabı.
Kirli çıkarlar için, kırma canı cananı.
Bak kaldı mı, tepeden bakan hakanı hanı.
Bu dünyada evvelin beşik, ahirin mezar.
Çok mal, çok para, yalan dolan insanı bozar.
Bitmez; mal mülk hırsının, meşakkati çilesi,
Fukaranın, zenginin, haraminin hilesi.
Adem oğluna yeter, anlarsa bu nasihat,
Hakkın hukukuna uy, öz nefsinle yap cihat.

Rubil Demir

Fecri Kazip

Hürriyet sevdasına serpilmiş gür saçların.
Kirpiklerin kaşların, gamzeli yanakların.
Fecri kazip altında zapturapt kalmış gözler.
Tan yeli saçların da, şemsi Zehra'yı gizler.
Gel tutayım saçından, gözlerine bakayım.
Öp dudağımdan senin yüreğine akayım.
Savrulan saçlarında şafak nemi gözlerin.
Takıldığı gönülde kaldı yanık izlerin.
Fecri sadık semanın bahtını deler gözler.
Od sarmalı saçların zülfünde yâri gizler.
Mızrak gibi saplandı meczup cana gözlerin.
Kainatı ateşe yaktı kara gözlerin.
Saçlarının altında mahpusta kalmış gözler.
Aşka susamış bakar bahtın yolunu gözler.
Hürriyet sevdasına serpilmiş gür saçların.
Kirpiklerin kaşların, gamzeli yanakların.

Rubil Demir

Feleğim Őaşıtı

Bir güzelin sevdası, götürdü beni benden.
Döndü gündüzüm günden, feleğim Őaşıtı dnden.

Tatlı bir meltem esti, vurgun yedim savruldu.
Şavkı vurdu yüzüme, ateşinden kavruldu.

Nadide bir hazine, zarafetin timsali.
Rabbim övmüş yaratmış, hsn Zehra emsali.

Seni nasıl anlatsam, harfler heceler aciz.
Ne yazsam ne söylesem, Őiirim vgm naciz

Rubil Demir

Fodul

Cümle âlem bilir ki, her yerde en öndesin.
İlla herkes diyecek sensiz olmaz, nerdesin.
Ayak bağınim kurtul, gıcık, hem kel, hem fodul.

Tam zamanı, gezmenin, siyasi arenada.
İçinde uhde kalmaz, görünür ol sahada.
Takma kimseyi sokul, poz ver, hem kel, hem fodul.

Dün dündür, bu gün muğlak, harika iş önünde.
Koş aferin alırsın, toplantın var, günün de,
İşte bu sana ödül, şak şak, hem kel, hem fodul.

Önder herkese, akıl hocası, bay çok bilmiş,
Kıskanç, kırizi tutmuş, bizi defterden silmiş.
Yine bende suçu bul, kapris, hem kel, hem fodul.

Yeme içme var, gelin, beytül maldan, ey millet.
Gösteriş budalası, sana yeter bu zillet.
Eğil, bükül kambur kal, dönekek hem kel, hem fodul.

İl ilçe işler yoğun, başın biraz kalaba.
Emret köşke, altına tahsis olsun araba.
Dolaş İzmit, İstanbul, her yer hem kel, hem fodul.

Ne yazarsam yazayım, nafile, söz kar etmez.
Şunu derim, mazlumun ahı ahrete gitmez.
Duamız olsun kabul, sensin hem kel, hem fodul.

Yıkılır bu saltanat, döner bir gün bu devran.
İtibarın sürünür yerde yatar kadavran.
Sorarlar nasıl bir kul, derim, hem kel, hem fodul.

Rubil Demir

Garip

Garip

Ne ağız var, ne dili.
Sordum ki Suriyeli.
Sebebin, yakasında
Olsun, mahşerde eli.

Garip kaldın, kimliksiz
Vatansız, milliyetsiz.
Yurdundan etti seni,
Calut, cibilliyetsiz.

İçim sızlar gördükçe,
Üçbeş kuruş verdikçe.
Layık değildin buna,
İslamı düşündükçe.

Yandı Haleb'i, Şam'ı.
Aktı Müslüman kanı.
Lanet olsun, rejimi,
Silahı,savaşanı.

Rubil Demir

Gel Artık

Alımın çalımın var, seni elden kiskandım.
Gel artık, ver elini, içim kavruldu, yandım.
Kaldır ayrı gayrıyı, nolur sarıl boynuma.
Ellerini sımsıkı tutayım sok koynuma.
Diz dize oturalım, gözlerine bakayım.
Kırpiğin den kaşından, pınarına akayım.
İçimizi kavuran, aşk ateşi harlansın.
Bencilliği atalım çocuk gibi oynasın.
Bırak dünyayı biraz da başkası kurtarsın.
Dünyayı kurtaranlar bizimle uğraşmasın.

Rubil Demir

Gelmedin

Sana ulaşmak, o kadar zor ki.
Seferberlik mi vardı, gelmedin
Unutulmak, yüreğimde korku,
Yoksa, savaş mı vardı, gelmedin.
Sıkıyönetimden mi gelmedin.

Kokladım rüzgârı nefes, nefes.
Doldurdum içime, nede enfes.
Göklere avuç, dolusu gür ses.
Sesime, gel dedim de gelmedin.
Feryadım kesildi mi, gelmedin.

Hasretinden, yer naçar, gök naçar.
Gökte yollar, on bin fitten geçer.
Yollarında tayyareler uçar.
Uçak, rötar mı yaptı gelmedin.
Sis mi çöktü göklere, gelmedin.

Aşkımız diyar, diyar sürüldü,
Yollar demir ağlarla örüldü.
Raylara, kara yağlar sürüldü,
Tren raydan mı çıktı, gelmedin.
Makas mı, değiştirdi gelmedin.

Ol İsrafil sur'una üfledi.
Yerler sarsıldı, gökler gürledi.
Susan gözler, merhamet diledi.
Depremler mi, oldu da gelmedin.
Fay hattı mı kırıldı gelmedin.

Yol mu dayanır, motor hacmine,
Sureti, beş yüz beygir gücüne,
Kara yollar olsun sürücüne,
Petrolde kıtlık mı, var gelmedin,
Benzin vurgun mu yedi gelmedin.

Denizler susmuş, mehtap uyumuş,
Ne kıyıları, ne dalgalar duymuş.
Kızıl deniz, yarılıp yol vermiş,
Gemilerin mi battı gelmedin,
Tsunami mi, dövdü gelmedin.

Gönlümde yeşeren nice, nice,
Kışında baharı, uzun ince,
Doruğundan yollar geçen, yüce
Dağlara, kar mı yağdı gelmedin,
Yollara çığ mı düştü gelmedin.

Kıpır, kıpır kabına sığmayan,
Cansın, sevgiye aşka doymayan,
Gürleyip, gürleyip de yağmayan.
Hayallerin mi bitti, gelmedin.

Umudun mu tükendi, gelmedim.

Yığılıp kalbime oldun haşır,
Çırpınıp beynimden oldun neşir.
Magazin, magazin oldun teşhir.
Basın yayın mı sustu gelmedin,
Duyup, duymazlıktan mı gelmedin.

Bulutları döndüren yellerden,
Dolu vurup, eriyen karlardan,
Küsmüş de, durgun akan sellerden,
Köprüler mi yıkıldı gelmedin,
Sular seller mi aktı gelmedin.

Rubil, gel ne varsa, söyle gitsin,
Kalmasın gizlide, herkes bilsin,
Yarın mahşerde, kalkıp dirilsin,
Diyeni, duymadın mı, gelmedin,
Yükün çok mu ağırdı, gelmedin..

Rubil Demir

Gerek Yok

Sözler başka dese de yüreğim seni diler.
Dilim dertli söyler de, dudığım sana güler.

Cananım dost bağında gül açar, güller güler.
Tebessüm eden yüzde, gözlerin içi güler.

Mahzun durgun bakışın, bir geçmişi yansıtır.
Güven verir, haz verir, yürekleri ısıtır.

Şöylemene gerek yok, yüzün seni satıyor.
İçinden geçenleri, gözlerin anlatıyor.

Rubil Demir

Gizem

Gizem dolu sözlerle, inci döker dilinden.
Sırrına eyvallah bu miskin anlar halinden.

Bir soluk name name telli saza benzersin.
Yetmiş iki âlemde perde perde gezersin.

Gönül köşkümün baki kalan saklı nazısın.
Şiirde hece vezin, kitaplarda yazısın.

Sürmeli gözlerine bakan, ummana dalar.
Beden kendinden geçer, vurgun yer, felç yakalar.

Umutsuzluk kışında güle düşen cemresin.
Yüreklerde Karacaoğlan, Yunus Emresin.

Rubil Demir

Göktürk

GÖKTÜRK
Kara gözlüm aşığım,
Kipriğine kaşına.
Perçeminin teline,
O vakur duruşuna.
Bu gün küçüksün, tatlı
Hoş bakışlı, gülersin.
Temiz saf ay parçası,
Yüzünle sulh dilersin.

Bir gün gelir büyüsün,
Zamam mekan değişir.
Düz yollar eğri olur,
Fikir zikir değişir,
Mutlu günler çileye,
Zahmete, zule döner,
Önünde yanan ışık,
Bir hiç sebepten söner.

Böyle kötü zamanda,
Sakın ayrılma Hak'tan
Bir dünya yüzün dönse,
Sen dönme doğruluktan.

Rubil Demir

Gözlerine

Doyulur mu o güzel gözlere bakmaya,
Yaş olasım geliyor, içinde akmaya.
Gözlerini tarife sözüm yetse eğer,
Dilim neler söylerdi, o dildare neler.

Göz göze geldiğim o an, yandım tutuştum.
Edalı duruşunla, seninle konuştum.
Her bakışında içim kaynar umman gibi,
Kanser olmuş, çaresiz derde derman gibi.

Bakışını değişmem Şahların mülküne,
Nota yaptım, dillerde söylensin türküne.
Rubil, gel o gözlerin derdinden verem ol,
O buğulu gözlere, Mecnun ol, Kerem ol.

Rubil Demir

Gül Çocuk

Gül çocuk, sen güldükçe
Benim de gülesim geliyor.
İstemesem de, dudaklarımda
Yanaklarımda tebessüm oluyor.
Bu tatlı bakışı nasıl yaparsın,
Dudakların ayrı bir alem,
Gözlerin ayrı dünya.
Sana baktıkça içim kaynıyor,
Seni yaradana kurban olayım.
Senin adın Göktürk
Yüzün dünyayı güldürsün
Adın Türk'lüğe hakim olsun.
Ardından yürüyen ulusun
Yolu açık, yurdu mamur olsun.

Rubil Demir

Gül'ü Ziba

Sarıldı canım cana, iki can oldu bir can.
Kokun üstümde kaldı, gonca gül açmış gül can.
Konuşman sulhu sultan, kelamın inci mercan.
Dökülür tane tane, zebercetten mihri can.
Adın andığım zaman, titrer beden helecan,
Elin elime değse içim kaplar heyecan.
Yüreği gönlü cömert, ikramı çay, bir fincan.
Sohbetine doyulmaz ki Gül'ü ziba gül can.

Rubil Demir

Gün

Ey batmakta olan gün, kangren bir haldesin,
Ufkun ucunda, düştü düşecek mahaldesin.
Veresiyen yok,aldın alacağını peşin,
Nasılsa, yarın doğan gün de senin güneşin,
Dünde senin yarın ki gün de senin kardeşin.

Rubil Demir

Güven

Öğle, kuru kuruya, canım cicim demekle,
Ölmaz, havadan sudan konuşup çay içmekle.
Önce, hak edeceksin, seni candan seveni.
Değerini anlayıp, vermelisin güveni.

Varlığıyla can bula, yüzündeki sevincin.
Nefes alıp verdikçe, huzur dolmalı için.
Dudaklarında titrer, bir hasret var besbelli.
Biri söyle der, biri dur der, iki gönüllü.

Ben yüreğimi açtım, özgür bıraktım şer'i.
Yorulmaktan kurtuldum, sildim attım mahşeri.
Toprak yağmuru bekler gibi seni özledim.
Gizli saklı tutkuyla, gel demeni gözledim.

Rubil Demir

Güzel Vatan

Ağlayarak doğarken, o an vatan demişim.
Tatlı şerbet verdiler, ana sütü emmişim.
Süründüm, emekledim, güldüm, ağladım bazı,
Kirim, pasım, çamurum, hepside vatan tozu.

Gezelim yurdumuzu, Artvin'den başla söze.
Karadeniz'den çıktık, Egeden, Akdeniz'e
Gerdanlık incileri, İstanbul, Samsun, Rize.
Cilo'dan, Beydağ'ına, geçelim Melendiz'e.

Haydi, görelim güzel Edirne'yi, Tatvan'ı.
Hep beraber gezelim, Bitlis'i, Ardahan'ı.
Sendeki güzelliği kıskanır İrem bağı.
Erzurum, Kars yaylası, dört mevsim Ağrı Dağı.

Soğuk gözelerden, su içeyim yudum, yudum.
Kumsalında yanayım, Kuşadası, Kaş, Bodrum.
Selam ey Gümüşhane, selam Trabzon, Bayburt.
Kırkırelilinden, Van'a, Anadolu anayurt.

Çıkayım Erciyes'ten, uzanayım Balkar'a.
Kara elmas Zonguldak, başkentimdir Ankara.
Destan yazmak için git anlatsın Çanakkale.
Şiir dinletini de, okusun Pamukkale.

Tekirdağ, Diyarbakır, Adana'da karpuz,
Antalyalım, Mersin'lim, çağırıyor muza.
İzmir, Manisa, Burdur, Muğla'dır üzüm bağı.
Çorumun leblebisi, Afyondan al kaymağı.

Amasya'da al elma, Hatay'ımda portakal.
Erzincan'da ye balı, Hakkari Tokat'ta kal.
Bursa'nın şeftalisi, Malatya'nın kaysısı.
Limon ve mandalina, Ak deniz'in kıyısı.

Orduda kır fındığı, İzmit'te topla kiraz.
Konya buğday ambarı, Niğde'ye uğra biraz.
Nevşehir'de patates, Iğdır pamuk ovası,
Maraş'ın dondurması, Antep'in baklavası.

Vatanımın seksen bir ili, şerefli, şanlı.
Anadolu'da herkes, Elazığlı, Keşanlı.
Yurdum yuvam ocağım, ekmeğim, suyum, aşım,
Anam, bacım, kardeşim, kefenim mezar taşım.
Bu vatan benim bağrım, bu vatan gözüm kaşım.

Rubil Demir

Hastane

HASTANE

Hastane vücudumuz organıyla bölünmüş.
Her dert için bir birim, bir ünite kurulmuş.
Kartal araştırmada, ameliyat bir ödül.
Bölümüm üroloji, Doktorum Aydın Özgül.

Yatakhaneenin nosu, sekizyüz otuz iki,
Dört kişilik bir oda, yatak numaram iki.
Kim yattı bu yatakta, nereli nerden geldi.
Bu yatakta aklıma, Han Duvarları geldi.

Serum kola takılı iğneler çift süngülü,
Hemşireler nöbette, kapılar tek sürgülü.
Ağrılar kurşun gibi, bedende nokta nokta.
Geceler sızı dolu, hastalar kor yatakta.

Yan yatakta Osman'a, doktorlar tümör demiş.
Genç ömrünü garibim, hastalığa ödemiş.
Sessiz sedasız mahzun, gözleri dertle dolu,
Yatak onu bitirmiş, delinmiş sağı solu.

Karşı yatakta Murat, üç ameliyat olmuş.
Ne ayık ne kendinde, yüzü sararmış solmuş.
Gözleri tavanda, kim bilir, ne hayal eder.
Arada bir oy anam der, sonra dalıp gider.

Dört numarada yatan, kendi derdiyle meşgul.
Geleni gideni yok, sahipsiz, bir garip kul.
Teşhis geç konmuş, kanser tedavisi görecek.
Bir deri bir de kemik, ha öldü, ha ölecek.

Benden önce yatan, bu yatakta eksi olmuş.
Kapatmışlar dosyayı, çilesinden kuttulmuş.
Çok inlemiş o gece iki eli başında,
Dört suları değişmiş dünyası, genç yaşında.

Nöbet nöbet gelirdi, ağrı sızı ve acı,
Artık fayda vermiyor du, iğnesi ilacı.
Uykusuz gecelere, kara kâbuslar astık,
Candan arkadaşımı, yanağım öpen yastık.

Murat Afyonlu, Osman İstanbul'da ki Karslı,
Diğerini sormadım nerden, nereli aslı.
Kimi şifa bulmuştur, kimini alır morgçu.
Kimse kalmaz burada, herkes olur taburcu.

Rubil Demir

Hayırlısı

HAYIRLISI

Kabardı doldu taştı dalga kıyıya vurdu.
Kumsalı yıktı geçti, celallendi kudurdu.

Gönlüm zifiri zindan, güneş vursa kar etmez.
Yöneldim sana gelem, diz tutmaz, gücüm yetmez.

Gül derdim can bağımın, sunacak cesaret yok.
Kokusu miski Ravza, şehadete Nusret yok.

Sevgi çiçeği gibi mumlarda ateş olduk,
Gönül pervane döndü, nur sandık narda solduk.

Benim âlemim döner hep senin ekseninde.
Asude kalacağım, yaş olsa sekseninde.

Gel dedim tut elimden, gözlerine bakayım.
Sarıl boynuma, aşkım yüreğine akayım.

Çok şey var söylenecek lal oldu ağzım dilim.
Kağıt kalem yetişmez arz edem külli halim.

Ketum oldun sözünde, bakışın od sızısı.
Konuşacak söz yoksa ne deyim, hayırlısı.

Rubil Demir

Haykırıyoruz

HAYKIRIYORUZ

Amerika'da vaftiz olup, emir aldılar.
Ne kadar hain varsa, camilere doldular.
İnsanlara kulp takıp, etnik site dediler,
Öz vatanımda beni, Türk, Kürt diye böldüler.

Ya tarafımdan olun, gemileriniz olsun.
Odun, kömür, makarna, bizden olanlar alsın.
Ya bertaraf olursun, maliye müfettişi,
Özel yetkili savcı, gelir bitirir işi.

Dini kullanıp, halkı Allah ile kandırdın,
İçin dışın bir değil, riya dolu yalandın.
Bölük pörçük yaptılar, cemaatçiler dini.
Hala bölmeye devam, dinmez şeytanın kini.

Çuvalı geçirdiler, ordunun kafasına.
Doları doldurdular, miğferinin tasına.
Oldular emir eri, hükümetin memuru.
Baş eğmeyen askere, medya sürdü çamuru.

BOP sevdasına yaktık, Mısır, Libya, Tunus'u.
Orta doğunun bitmez, akan kanı, kâbusu,
Kürdistan, sünni, şii, üçe bölündü Irak.
Suriye parça parça, Haçlı'da yok dur durak.

Kedisini vermeyen, Barzani ile kardeş.
Türk'üm diyen kim varsa, provokatör kalles.
Onlara batan tek şey, tabeladaki T.C
Türk'ünü silmek için, tüm düşmanlar imece.

Pkk ve Akp, tutuştular el ele,
Kürdistan açılımı yapar, oynaya güle.
Bebek katili Apo, Oslo'da şereflendi.
Kandil cesaret aldı, devlete efelendi.

Kürdün Kürdüm demesi, demokratik haklaları.
Türk'üm demek ırkçılık, geçin bu ayakları.
Yandaş medya, s'akiller, hükümet danışmanı,
İngiliz'i gâvuru, tescilli Türk düşmanı.

Kalmadı açılmadık şer odağı kilise.
Sümela ve Akdamar, yetmez bunlar iblise.
Satıldı toprağımız, özelleşti gâvurnan.
Borcumuz katmerleşti, dolar ile yuro'ynan.

Cumhurun yakasında, Kızılhaç'ın nişanı.
Devleti yönetmenin, bu mu şerefi şanı.
Yahudi cesaret ödülü, Davut Boynuzu.
Alan büyük insanın, kime dönmeli yüzü..

Bayrağa tahammülü yok, mastının, kahpenin,
Türkiye'de ne işi var dinsiz snepenin.
Sıraya girmiŐ itler, Türk'e küfretmek için,
Anası Avrupa'lı babası Saros, piin.

Bu ahval ve Őerait içinde dahi, yine,
Biz haykırıyoruz, Ne Mutlu Türk'm Diyene.

Rubil Demir

Hicaz

Hicaz
Çok üzdüm biliyorum,
Kıprısım nazım cazım.
Makam nihavent değil,
Bundan böyle hicazım.

Sorun değil sevdiğim,
Angara, uzun hava,
Durum musait değil,
Bulutlu bozuk hava.

Dam üstünde saksağan,
Ne alaka bilmiyom.
Türlü türlü bahane,
Söz verip de gelmiyon.

Gününe günün yetmez.
Gezersin havuz deniz.
Bir kenarda köşede,
Anılır mı bendeniz.

Rubil Demir

Hoş Görü

HOŞGÖRÜ

Sen ki gönül bahçemin zarif, nadide süsü,
Hoşgörü abidesi, bilmezsin nedir küsü.
Sana şükran borçluyum, ömür keşmekeşinde.
Bakıp da göremezken, dünya gördüm peşinde.

Ayrılık, hasretlik, o dündeki acı gerçek.
Unutulursam başlar, bendeki acı gerçek.
Ölüp dirilip tekrar, tekrar başlasın aşkın,
Dirildikçe tadayım, murabba olan meşkin.

Her ah edişim gitse, şu güzel sevgiliye,
Yansam aşkına yansam, adım çıksın deliye.
Aşkın dolunca kalbe, vurur göğüs kafesim.
Takatten düşer beden, kesilir can nefesim.

Razıyım ben bu aşka, koy tutuşsun şu beden,
Hür olsam Mecnun gibi, arzı inletir sadem.
Avuç açtım Mevla'ya, aşkım bilinsin diye,
Cebrail nikâh kıysın, sen Rubil'insin diye.

Rubil Demir

İçimdeki İstirap

İÇİMDEKİ İSTIRAP

Ah! İşte bu gözlerin, sevdası beni yaktı,
Aşkın en acı yanı, sonra bir gün bıraktı.
Mutlak o da ah eder, çünkü çok, çok sevmiştii,
O gün bakışlarıyla, zora boyun eğmişti.

Sebepsiz mesnetsiz, her ayrılıkta, giz kalır,
Sevdaya düşüp, yanan, her yürekte iz kalır.
Vicdanına, hep kendi görüşünü savunma,
Yinede, haklıymışım ben, diyerek avunma.

Bulutlanınca hava, kalbim deniz, aşk lodos,
Estikçe, yanar içim burkulur, kavis, kavis.
Ayrılığın, o acı tebessüm eden yüzü,
Ve tatlı esen, meltem yeli, dağıttı bizi.

Rubil Demir

İkibinondört

2014

Liderlerin öfkelenmesi, genelde isimlerinin kötü anılmasından ve kendilerine dil uzatılmasından ileri gelir. Onlar bunu yapanın kanını akıtma peşine düşerler.(Gazali)

Gazabından hışmından, bastığı yerler titrer.
Karşı koyan kimse yok, divana durmuş etler.
İhtişamlı saraydan, emir üstüne emir.
Beşerin cürmü nadan ki, gök bakır yer demir.
Kim dilini uzatsa, göbek bağı kesilir.
Hâmân, tetikte bekler,linç edilir ezilir.

Asyada, Afrikada,Ortadoğuda lider.
Kan gövdeyi götürür, zülüm baş almış gider.
Zalime çanak tutar, ben haktan yanayım der.
Yalan dolan hep onda, beytül maldan haram yer.
Hırsız arsız yalaka, hakkı hukuku çalar.
Kandırılmış taife, el öper, ayak yalar.

Neresinden başlayım, tutulacak yanı yok,
Öyle bir yönetim ki, her iki ucu da dok.

Bir isyan sürecidir, terör azdı azıyor.
Basın; hainler için, övgü sevgi yazıyor.
Karşı medyaya sansür, televizyonlar sussun,
Hükümetin s'akil'i, Türk'e sövsün kin kussun.
Vatan bölünmüş, terör haraç toplar yol keser.
Türk'ün nimetini yer, ağızından zehir kusar.
Torbada, bahane çok. Karşı gelen darbeci,
Terörist ile devam etsin Oslo süreci.

Bayrağım indirildi, namusum,hürriyetim.
Yerde süründü, yandı yıkıldı bu milletim.

Sınavlarda sorular, komisyonda çalınır.
Bu yetmedi, torpilli, mülakatla alınır.

Yazılmamış kitaplar, darbe diye davada.
Yazarları mahpusta, kumpas mumpas havada.

Genel kurmay başkanı, terörist diye hapis,
Askerin kafasında çuval, devlette çıt yok, suspus.
Ordu ergenekoncu, balyozcu, sağcı solcu,
Polis paralel, ondan olmayan, şucu bucu.

Telekom, tüpraş, seka, petkim tekel limanlar,
Seydişehir, Erdemir,yüzden çok satılanlar.
Zonguldak, Soma kömür, etikrom, bankalar.
Sümerbank, THY, TEK, paylaştılar kankalar.
Duble yollar, tuneller, hepsi kirli ihale.

Belediyede işler, yandaşlara havale.

Esnaf siftah etmeden, akşam dükkkanı kapar.
Alırsa üç beş kuruş, banka borcuna yatar.

Bir başbakan düşünün, bu devletin savcısı.
Adalet bakanına bağlanmış tüm, yargısı.
Hani, bir adam,,
Şehirin dışına doğru kaçarmış,
Yoladaki sormuş,
Niye kaçarsın be adam,
Demiş ki
Kadı, eşeklerin derisini yüzer,
İçine saman doldurur,
Adam demiş, bundan sana ne,
Kaçan demiş,
Kadıya, insan olduğumu,
Anlatana kadar,
Bizim deri elden gider.
Olmayan adalete, kim güvenir hukuka,
Senin, benim yargıcım, garibana tukaka.

Ermenek'de boğulan, somada yanan canlar,
Suçlu,kader bu olur, dedi, pişkin bakanlar.

Gitti MİLLİsi, kalan EĞİTİM'de arsızlar,
Cemaatler elinde, ilmim, ifanım sızlar.

Makarna kömür verir, ona oy versin diye.
Kul hakkı yer, ruşvetin adı, oldu hediye.
Devlet arazileri, TÜRGEVe bağış oldu.
Yağma edildi milli emlak, eşkiya doldu.

Yaz yaz bitmez, at izi, it izine karıştı.
İhale hırsızları, birbirleriyle yarıştı,

20 yıldır
İstanbul'da talan var, alan var almayan var.
Ankara'da yağma var, çalan var, çalmayan var.

17-25 aralık
Gizlemeye uğraşır, haramiler, hırsızlar.
İşadımı, müsteşar, bakan, yüzsüz arsızlar.

Bir millet uyuyorsa uyandırmak kolaydır.
Ancak, uyumuyor da,uyuyor gibi,
Yapıyorsa ne yaparsanız nafiledir;
UYANDIRAMAZSINIZ(indira gandi)

Haksızlık karşısında eğilmeyiniz,
Eğilirseniz hakkınızla birlikte,
Şerefinizide kaybedersiniz,(Hz Ali)

Herkesin hukukuna inandığı ülkeyi,
İstiyorum; huzurlu, güvenli Türkiye'yi.
Özlüyorum; barışı, onurlu Türkiye'yi.

Rubil Demir

İndir

Hayat, Memat yediden yetmişe bölme bölme.
Bir hangame ki varlar yoklar istersen ölme.
Gecenin ömründen sen şu yılları çek indir,
Göreceksin acı ve tatlı her gün senindir.

Rubil Demir

İnsan Bu

Muallel noksan görüp görmedim diyemezsin.
Kusur örtemem deme, gözünün kapağı var.
Dedi kodu gıybette, susmadan edemezsin.
Kötü sözü tutacak dilinin dudağı var.
Çok para mal mülk hep ben kazandım dersin ama,
Harama dur diyecek boğazın yutağı var.
Dünyayı sırtına al, ahiri kara toprak.
Darda kalana gider elinin ayağı var.
Hor görme ayırım yapma, Kaf dağında olsan da.
Kel kör deme, kel başın şimşir tarağı var.
İnsan bu, olur mutlak iyi yanı, dünyanın
Dirinin ölüsünü saklayan toprağı var.

Rubil Demir

İslamın Durumu

İslamın Durumu

Sırtı sıvazlandıkca, şirkin ağına düşer,
Mümini Allah ile kandırır şeytani şer.

Fukara müslümanın elinde zikirmatik,
Din satan münafığın evinde paramatik.

İhvanın müridin var bir hırka bir asası.
Şirkin başta duranın, Euro dolu kasası.

Allah der kurşun sıkar, katleder müslümanı.
Tek gerçek var, dolardır onun dini imanı.

Basın yayın neşriyat, tiviti, interneti.
2014 islam, Hasan Sabbah cenneti.

Rubil Demir

Kadınsın

Kadınsın

deli cesaretiyle,
murat ettiyse bir işe,
tuttuğunu koparan,
hükümet gibi kadınsın.

hiç korkmaz işten güçten,
hep yapar canı gönülden.
cin kurtulmaz elinden.
keramet gibi kadınsın.

barışın güvercini,
hakkın adalet ülküsü,
Anadolu türküsü,
hürriyet gibi kadınsın.

haksızlıklara karşı
doğrunun yanında olur,
devlet içinde devlet
siyaset gibi kadınsın.

Rubil Demir

Kalem

Kalem
Yaratanın emriyle,
İlk yaratıldı kalem,
Ve kıyamete kadar,
Yazılır iki alem.

Akıl cevherimizin,
Söz kalıbıdır kalem,
Yazdıkça anlam bulur,
Işık olur bu alem.

Rubil'im mahrum etme,
Güzel sözden yazımı,
Eğdim, büğdüm, çok çekti,
Cilve ile nazımı.

Rubil Demir

Kapın Açık

KAPIN AÇIK

Bir dünyâ vaz geç dese, benim umudum bitmez.
Sevgine son vermeye, zamanın gücü yetmez.
Ayrılığı yeis'i, darağacına astım.
Varlığın varlığım ki, budur sevmekte kastım.
Bilirim gel demezen, dergahına varılmaz.
Elin elimde yoksa, ruh bedene sarılmaz.
Sıkıntı yok, görürüm, canın sağ, kapın açık.
Şarkı çalar söylersin, inada verdin gıcık.

Rubil Demir

Kem Küm

KEM KÜM
Hem oyver, hem destek, sen,
Zikirmatikle avun,
Allah ile kandırıp,
Çalsın çırpsın firavun.

Hırsızlık arsızlık hep
Yatırırlar altına,
Yapar dini merdiven
Biner senin sırtına.

Yuro dolar sıfırla,
Helal haram demeden,
Ne zaman doycaksın,
Beytül malı yemeden,

Saraylar ışıl ışıl,
Kadehler altın sırma,
Mermerler hint asıllı,
Atları arap kırma.

Çalışınca oluyor,
Gemiler İsrail'e,
Biz işi götürürüz,
Filistin Hamas ile,

Dokunma bam teline,
Gelir polis amcalar,
Gazınan biberinen,
Kollarını kancalar.

Hak hukuk kem küm derken,
Götürürler yargıca,
Sağcı solcu, paralel,
Çektirirler sorguca.

Rubil Demir

Kısrak

KISRAK
aşk böyle birşey,
yüreğinde koşan
kısrak,
geride kalan
toz duman
bir ömür ve
kara toprak

Rubil Demir

Kıyamam

Kıyamam gül demeye,
Sana çiçek demeye.
Rabbim yaratmış seni,
Sevmeye sevmeye.

Rubil Demir

Kul İndinde

Kul İndinde
Nasıl anlarsan öyle söyledi seni dilim.
İtibar sahibisin kul indinde sevgilim.
Elde Şirin var, Leyla var, Aslı Züleyha var.
Kendini kaf dağında görme nazlı sevgilim.

Rubil Demir

Kulağına Söyleyeyim

Kimse duymasın, gizli kalsın, gönlümde şahım.
Bu ilahi bakışa esir oldum, gülşahım.

Seni nasıl söylesem, çiçek çiçek, rengarenk.
Efsunlanıp gök yüzü, dökülse tenine denk.

İstemem iki dünya, sadece sen ol yeter.
Seninle başlayan bu ömür, mezarda biter.

Kapında kul, önünde, sadıkane hademen
Oldu desinler Rubil, sen lütfiye kölemen.

Rubil Demir

Kuytu Geceler

Bu akşam
Hüzün kaplamış içimi,
Yıldızlar sönmüş
Karanlık sarmış gecemi.
Ay ışığını vermiyor,
Kaybolup gitmişim,
Kuytu köşelerde.
Dışarıda, hafif
Yağmur çiseliyor,
İçeride ise
Dinmek bilmeyen yalnızlık.
Sanki
Kaderimi gölgelemiş karanlık.
Ümit ışığı ararken gözlerim,
Beynimi kemirdi
İçimdeki darlık.
Beni çepçevre
Saran yalnızlığa
Alışırım diye beklerken,
Yağan rahmet sularına
Karışıp gitmişim ben,
Kuttu gecelerde.

Rubil Demir

Lebriz

Gözlerin, dudakların, belki bir şehri Paris.
Seni anlatan sözler, kifayetsiz muhteris.
Kıvrımları taşacak, kiraz dudaklar lebriz.
Kıskanır gözlerini, İstanbul, Bağdat, Tebriz.
Ne şiir, ne de kitap, kından çıksa Zülfikar,
Arzum lütfuna karşı, hırslı haris tamahkâr.

Rubil Demir

Lütfiyem

Lütfiye hoşgörü'de, centilmen prensesi,
Ülker yıldızı, seher yeli, bahar nefesi.
Terennüm eder, cilve eder, endamı boyu.
Fıtratından, alımı çalımı huyu suyu.
İnci dişleri, mercan dudaklar, al yanaklar,
Yüzü ayın ondördü, zülfünde gül saklar.
Ezberi ilmi ledün, elif yazar kalemi,
Muallime sevdiğim, ıslah eder alemi.

Rubil Demir

Maalesef

Maalesef

Kimi ekmek bulamaz, acından canı çıkar.
Kimi lüks otellerde, nimete tekme atar.

İslam'ın hali belli, aç yoksul pelperişan.
Erk elinde olanın, gecesi de ürüşan.

Devletin kaymağını, yeyip içen bir nesil,
Vurur vurgunu, sülük kan emici embesil.

Bulduğunu götürür, kaynağı nerden sormaz.
Çalışıp kazanmaya, kendini asla yormaz.

Rubil Demir

Mahbup

Mahbup
Çevirdi yüzün ele diye,
Yadellere yar mı olalım.
Kabul görmedi duam diye,
Mabuduma kin mi turalım.

Hak yolu cefa oldu diye,
Ol lütfuna naz mı yapalım.
Vaz geçilmez büyük kapıdan,
Başkasına elmi açalım.

Cemalini gizledi diye,
Hüsnüne kara mı çalalım.
Maksudum makbul değil diye,
Mahbuba kusur mu bulalım.

Kader dile düşürdü diye,
Şükrüne tirip mi atalım.
Bülbül ötmedi bağda diye,
Gonca güle cazmı çalalım.

Benden yana olmadı diye,
Varlığını yok mu sayalım.
Alemin Rabbi Maliki O,
Kudretine kaşmı çatalım.

Rubil Demir

Mavi

MAVİ

Gözlerin denizlere, nazar ettiği günü,
Fırtınalarla oldu, dalgaların düğünü.
Yarıldı Kızıldeniz, vurgun yiyen kıyıları,
Anlatır karalara, tufanda gördüğünü.

Mavzer kurşunu gibi, kumsala zincirlenmiş,
Gülistana çevirdi, yaşadığı sürgünü.
Bulutlardan yağarken, yıldırımlar, şimşekler,
Semalar yere indi, görünce güldüğünü.

Kanaat denizinde, bir sultanın, kim bilir?
Varlık içinde yokluk, saltanat sürdüğünü.
Bunca zül, çile, bunca ıstırap, korku, zillet,
Pişirdikçe pişirdi, ateşledi gücünü.

Çektiğimiz hasretlik, kemikleşen sabrımız,
Kıyamete bıraktı, alınacak öcünü.
Gökler dindi, denizler sakin, Rubil adının,
Dürülen defterine, yazdılar, öldüğünü.

Rubil Demir

Mazlum

Mazlum

Ateş düşen yüreğe, bir damla su dökersin,
Kerbela mazlumunun, umutları yeşersin.
Aşka sırt çevirenin mezarını kaz kalem.
Yazan çizen bilumum namerdini çiz kalem.

Rubil Demir

Mazlumun Ahı

Vurulmuş viran olmuş,
Evi barkı sökülmüş,
Zulümden işkenceden,
Eli kolu bükülmüş.
Derler: Mazlumun ahı,
Gökten indirir şahı.

Gelmişi geçmişi hep,
Yemiş sille tokatı,
Eğilmişte kalkmaya,
Yetmez gücü takati.
Güçtür: Mazlumun ahı,
Gökten indirir şahı.

İktidar muhalefet,
Oynadı it oyunu,
Aş ekmek söz verdiler,
Kullandılar reyini.
Reydir: Mazlumun ahı,
Gökten indirir şahı.

Yeryüzündeki kanser,
A.B artı A.B.D,
Eşittir zalim zulüm,
Fitne, fesat, arbede.
Züldür: Mazlumun ahı,
Gökten indirir şahı.

Bağlanmış eli kolu,
Kırılmış ayakları,
Onur gurur özgürlük,
Gasp edilmiş hakları.
Haktır: Mazlumun ahı,
Gökten indirir Şahı.

İktidarın insafsız,
Baskısı karşısında,
Susmaya maruz kalmış,
Ekmeğinde aşında.
Aştır: Mazlumun ahı,
Gökten indirir Şahı.

Garibi gurabası,
Öksüz yetim ağlıyor,
Feryatlar arşa değdi
Gökler kara bağlıyor.
Kalmaz mazlumun ahı,
Gökten indirir şahı.

Çaresiz gözyaşları,
Yağmur gibi akarsa,
Arşa yükselen ahı,

Yürekleri yakarsa.
Yanan: Mazlumun ahı,
Gökten indirir Şahı.

Yezitlerin, zulmünden,
Bitmiş tükenmiş hali,
Irak ve Afganistan,
Bu vahşetin emsali,
Bekle: Mazlumun ahı,
Gökten indirir Şahı.

Bitsin meşakkat çile,
Ya canımı al öldür,
Ya müjdele, Rubil'in,
Mevla'm yüzünü güldür.
Sensin: Mazlumun ahı,
Gökten indiren Şahı.

Rubil Demir

Mizaç

Seni anlatmak için güzel söze ne gerek.
Bakışın yeter, gözler yazmaz eğip bükerek.
Sözüm yok endamına senin nihan boyuna.
Müzevirler laf eder mizacına huyuna.
Kötü zamanda güzel günde, iyi ki varsın.
Küçük bir tebessümle, bin belayı savarsın.
Yüzünün bir nuru var sanki kalubeladan,
Levhi mahfuzda parlar, mücevher tabeladan.

Rubil Demir

Morgül

Morgül
Aşkim seni çok sevmiş
Kiskandım senden onu.
Suizan olmasında
Varmı meşkin mor tonu.

Sır verdim al renginden
Seher vakti bülbüle.
Aşikar ettin bizi
Mor menekşe sümbüle.

Sevdiğin devdiğimse
Başım gözüm üstüne.
Elin elimde iken
Bırakmam ele güne.

Lütfiye hediyemiz
Her renk açan güldesen.
Abıhayat iksiri
İki dünya dildesen.

Rubil Demir

Mülk senin

MÜLK SENİN

Lütfunla metin olduk, sen verdin sabrı celil.
Yoksa dayanır mıydı, bu beden buna delil.
Hasret yükü altında inim inim inledi.
Etmedi sana isyan, yüreğini dinledi.

Ayı günü bağladım, zenne ümit ipine.
Bakmadım ahu göze, endamına tipine.
Aklım fikrim seninle haşırneş, her dem meşgul.
Koptum âlemden, hepsi bir ip-te, zengin yoksul.

Ne sesimi duyan var, ne beni kale alan.
Sadece senin aşkın, geri kalanı yalan.
Bak, Adem, Havva kaldık, bendeki bu dünyada.
Sende dinle kalbini, düşme gurbete yada.

Bu günler ziyan oldu, ardarda koptu gitti.
Neşe üzüntü derken, baktık ömür de bitti.
Mülk senin kimi peşin, kimi taksitle aldı.
Lütfiye cennet verdin, ateş Rubil'e kaldı.

Rubil Demir

Nazargah

NAZARGAH

Esen tepe su yolu, evin önü güzergâh.
Gözledim balkonunu her gün yaptım nazar gâh.
Özledim yeter artık, boynuna sarılayım.
Önünde diz çökeyim, Tahiyât'ta kalayım.
Gönlüm hem dünyada, hem ahrette seni seçti.
Şükrümse sabrı Celil, Eyüp sırrını geçti.
Kurban olam kaşına kirpiğine gözüne
En muhteşem değersin, cihanda ki hazine.
Aklımdan çıkmıyorsun, oydun beynimi oydun.
Ruhumu bedeninden ayırdın üryan koydun.

Rubil Demir

Nice Yıllara

Yeri göğü yaratan alimdi, o sevdirdi.
Aşkı ruhuma, ruhu bedenime giydirdi.
Şükrüne sadık kaldım, anladım her şey ondan.
Kesintiye uğradık, başlayalım en sondan.
Evvel ahir Malik'ten, gizli kalmaz hakikat.
Bana ne diledinse, sana versin iki kat.
Hayırlı uzun ömür versin Rabbim, kullara.
Size sağlık ve huzur dolu, nice yıllara.

Rubil Demir

Nihan Kıl

Sen dertlerime ilaç,
Gecelerimde miraç,
Dilimde oldun dua,
Yalvardım ol mabuda.
Hasretle yanar içim
Şenin olmak sevincim,
Özlemim kulun oldu,
Gözlerde tutsak kaldı.
Ömrümü işliğine,
Nakışla dantel dantel.
Bu deli gönlüm kalsın,
Siyah saçında tel tel.
Beni kalbinde nihan
Kıl, hiç kimse bilmesin,
İçimde yanan yanar
Dağın lavı sönmesin.

Rubil Demir

Nokta

...Nokta
Unutulmaz dediğin,
Seni fikrimden soydum.
Adına kitap yazdım,
Aşkına nokta koydum.

Bulunmaz umman suyu,
İnci lal olsa dilin,
Dökse en güzel sözü,
Canım gülüme doydum.

Senden ayrı huzur yok,
Güneş bir daha doğmaz,
Bu laflara karnım tok,
Öldüm bittim, çok duydum.

Ne dininde tadın var.
Ne cehenneminde nar.
Sadece inadin var,
Gerisi laylum loylum.
Aşkına nokta koydum...

Rubil Demir

Oyun Bozan

Oyun Bozan

Oyun kuran senarist, öyküyü kendi yazar.
Sahne alır hem gıcık, hem artist, oyun bozan.
Hep kendini beğenir, bozguncu oyun bozan.

Hiç kimseyi dinlemez, bir anda bağlar kopar.
Hükmünü kendi verir, yargısız infaz yapar.
Kuralları çiğneyen, şımarık oyun bozan.

Gözlükler kafa üstü, yan kolunda çantası,
Hanım ağa geliyor, Toyota arabası.
Geç yeşilde, kırmızı ışıktta, oyun bozan.

Nerde duracak, nerde yön değiştirir, haşa
Bilinmez, acı katar ballı ekmeğe aşı.
Yedirdiği ekmeği kusturur, oyun bozan.

Senin Dediğin; gözüm karardı mı silerim.
Kılıç sırtı gibiyim, geldi mi hey heylerim.
Çizerim geçmişini, mazini, oyun bozan.

Bak; içini okurum, tanırım yürüşünden.
Şeni anlarım, üstü kapalı gülüşünden.
İstersen kur mahkeme, adil ol oyun bozan.

Güvenme kuvvetine, gençliğine yaşına.
Kilo milo dinlemem, bakmam gözün yaşına.
Doğru oyna oyunu, dürüst ol, oyun bozan.

Rubil Demir

Öyle San

Sen Öyle san
Vaz geçmeyi kafaya koydunsa sebep çöktür.
Sevmeyi ister isen, hiçbir mazeret yoktur.

Ya seveceksin kalbin, beynin mahkûm olacak.
Ve ya başı boş gezen beden nadan kalacak.

Susarım sana olan sevgime inancımdan.
Kanaatkâr sabrımdan, içimdeki acımdan.

Güneş doğup batmakta, lüzumsuz günler sensiz.
Her şey yerli yerinde, sadece ruh bedensiz.

Ön yargılara mahkûm, kuruntularda insan.
Duyduğun gördüğün hep doğru mu, sen öyle san.

Rubil Demir

Prensesim

Gezersin; çarşı pazar, parti, cemaat, mahrem.
Onlar babanın oğlu, sevdiğin mi namahrem.
Dört dörtlüksün, gözdesin, hep korkarsın Allah'tan.
Rubil'inden ayrıldın, kurtuldun mu, gúnahtan.
Trafikte efelik yap mahallede tandır.
Bunlar bacın, kardeşin, kendi kendini kandır.
Yakında uzağında yankılandı bu sesim.
Herkes duydu da bir sen duymadın Prensesim.

Rubil Demir

Rufiye

GÖKKUŞAĞI

Seni sevmek Allah'ın bir lütfü, ben kuluna.
Sadaka deyip adak versinler hak yoluna.
Hayatın Gökkuşığı, iki dünyada cennet.
Sesin duymak, gül kokun almak, bu cana minnet.

Zora sarınca aşklar, çaresizlik kör düğüm.
Gerçek yalan karışır, serap olur gördüğüm.
Sadıkane kalbinle ya bana yar olursun,
Ya şükürünü kesersin, yeter der kurtulursun.

Rubil Demir

Sabır İŖi

Seni sevmek
Ağrı dağının zirvesi
Nefessiz kalır beden.
Karı kışı cabası,
AŖkına mahsus kisvesi.
Eteklerinin yeŖili.
Rengarenk alı moru,
Çimeni çiçeği g÷lü,
Esen yeline değmek,
B÷yle bir Ŗey seni sevmek.

Kara bulutlarda, yağmur
Olur, seller sular,
Akar, toprak çamur.
Bazen elektriklenir,
Yer gök arası,
ŖimŖek çakar
Toprağa suya bakar
Yıldırımlar düŖer,
Sevdalı kalpleri yakar,
Yanar yıkılır seni seven,
Değse dokunsa sehven.

İzahı zor, yorumu zor,
Anlatımına söz kar etmez,
Yaz yaz kâğıt kalem,
Mürekkep boya yetmez.
Derdin çilen bitmez,
Edebinden Ŗikayet etmez,
Mazlumdur başkasına gitmez.
Sadıktır kin gütmez,
Gizli saklı Ŗükür ediŖi,
Fısıldar Rabbine kiŖi,
Seni sevmek sabır iŖi.

Rubil Demir

Sahne

Hayatın koy perdeye, bir film gibi izle.
Ahh keşkeleri, nasıl temizlersen temizle.
Sen girdin hayatıma, geldi bahar geçti kış.
Dolandık hengâmeye, bulamadık bir çıkış.

Sahneye çıktık, sen, ben. Aşkımız orta oyun.
Yasaklar seyircimiz, yokluğa büktük boyun.
Avunduk elimizde avcumuzda olanla.
Bilmedik balı yağı, ekmek yedik soğanla.

Herkese laylum loylum, banada yarım yarım.
Zehir verdi, yine der, sana nasıl kıyarım.
Başımıza taç ettik, hep başımıza kaktı.
Leyla dedik sarıldık, Rubil'i içten yaktı.

Rubil Demir

Semaver

SEMAVER
Çaylar bizden,demli yap,
Amaç muhabbet olsun.
Günün gecen her anın,
Hep mutlulukla dolsun.

Çok güzelmiş semaver,
Ama sensiz tadı yok.
Şu Körfez'i verseler,
Sensiz yaşayasım yok.

Rubil Demir

Sen

Benim kutsalım,
Ömrümün bereketi,
Kabul olan duam,
Gönlümde huzur,
Dimağımda hayat,
Dilimde tadım.
Seni yaratana,
Şükranım.
Sen
Güldüğün zaman,
Bülbüller şakır,
Güller açar,
Sema döner,
Gök kuşağı renklenir,
Seni yaratana
Şükranım...

Rubil Demir

Senden Sonra

Seni sevdikten sonra, yıllarımda gül açtı.
Günlerim Cuma oldu, gecelerim mîraçtı.

Yaşama arzum arttı, umutlarım göverdi.
Güneş beni ısıttı, bedenime can verdi.

Ne kadar olumsuzluk varsa, iyiye döndü.
Vesvesenin şüphenin ateşi söndü.

Doğada börtü böcek canlı cansız ne varsa,
Seninle güzelleşti, bu ömrüm ne kadarsa.

Rubil Demir

Seni Beklerken

SENİ BEKLERKEN
Yıllar geçti,
İçimdeki ateşin, küllenmiş kuru,
Belki bir umut, olur,
Ayların, yılların içinde,
Belki yeşerir,
Bir mevsimin ilkbaharında.
Seni beklerken, yıllar geçti.
Hep umutla bakındın,
Telli turnalardan, bir haber,
Postadan bir mektup,
Telgrafın tellerinden bir ses,
Facebook'tan bir çet,
Twitter'den takip et,
Yahoo.com da,
E mail'ime, bir yazı,
E postama, bir not gelir.
Hep korkuyla baktım,
Akşamın batan ufkuna.
Gecenin karanlıklarına gömdü,
Hayallerimi, düşlerimi.
Seni beklerken,
Hüzün çöktü şiirlerime,
Ayrılık belimi büktü,
Saçlarıma aklar düştü,
Şimdi söyle kalbim, tebessüm,
Eden gözlerin, neye daldı.
Ey canlar, siz söyleyin, yoksa
Kavuşmak, mahşere mi kaldı.

Rubil Demir

Serde

Deniz havuz hikaye,
Sen varsın Şu an serde.
Bu ramazan gününde,
Seninleyim her yerde.

Rubil Demir

Sırrım

Sende ki tatlı bakış,dört iklim bahar yaz kış,
Her mevsim başka dünya renga renk, nakış nakış,

Rabbim güzel yaratmış seni galu beladan,
Bozulmaz bu güzellik yıllar geçse aradan.

Dert edinme gerek yok, azraile minnete,
Baktıkça gözlerine gidiyorum cennete.

Gök kuşağı sevdam var,renkli sırrın içinde,
Patlamış yanardağda, lavlı fırın içinde.

Semalarda dolunay, yıldızlara yol olur.
Yer yüzünde Rubil'in, eşğine kul olur.

Rubil Demir

Sicil

Cenabı hak buyurdu, ben bu kulumu sevdim.
Kirpiği kaşı, gören güzel gözleri verdim.
Kulağından işiten, söyleyen o diliyim.
Dua için kapıma tutunduğu eliyim.

Yürür gezer ayağı, göğe uzanan kolu,
Ne kadar âlemi var, oldum ben onun yolu.
Sen ben davası yoktur, azalardaki birlik,
Tevhit için hu çeker, olması için dirlik.

Vahdeti vücuttaki ilminin siciliyim,
Hakkım dedi o bana ben ona sevgiliyim
Her lisandaki sözü yazdığı lafzı kelam,
Ben kulumun sırrıyım, beni saklar vesselam

Rubil Demir

Soma

SOMA
Toprağın altı derin,
Yer kara, kömür kara,
Bir ekmek parasına,
Gider fakır fukara.

Rubil Demir

Soma Madeni

SOMA

İkibin ondört onüç mayıs kara bir gündü,
Acı haber yayıldı millet yasa büründü.
Maden patladı,yandı Soma mahşere döndü.
Kaşanlar kurtuldu da, üçyüzbir ocak söndü.

Yükseldi feryat figan, bu afet çok büyüktü.
Yarıldı maden, kara kömür üstüme çöktü.
Yandı yürekler yandı, kömürün ateşinde,
Göçük altında kaldı, yaşı yirmibeşinde.

Alnım ak gönlüm temiz,yüzüm kömür karası.
Madenden kazanırım, helal ekmek parası.
Madende çalışıp da, ev almaktı niyetim.
Felek бүktü belimi, yavrular kaldı yetim.

Çocuklar ağlar babam babam diye meleşir,
Analar yandım oğul yandım diye söyleşir.
Yeni evli gelinler,düğün yapacak kızlar,
Yolar saçını, döver dizini, içi sızlar.

Ana yüreği ateş, pel perişan babalar,
Ekipler can kurtarmak için durmaz çabalar.
Çevre illerden kamyon kamyon tabut taşındı.
Dozerler mezar kazdı,asfalt yollar aşındı.

Maden yolunda gider beyi,yükü boynunda.
Kapıda bekler eşi, iki eli koynunda.
Gözlerim yolda kaldı, Mehmed'im gelir diye,
Umutlarım tükendi bitti, döndüm deliye.

İçin için yanar da kömürün çıkar gazı.
Başbakan der kader bu, böyle yazılmış yazı.
İhmale kurban verdik, üçyüzbir kişi şehit,
Gazdan zehirlendiler, bir dünya buna şahit.

Rubil Demir

Şalpazarı

Yanmış, yıkılmış, aşkım, dolandım gönüllerde,
Dört iklimi, bir günde, gördüm gül pazarında,
Ben kendimi bilmeden, gezdim susuz çöllerde
Ceylan gözlü dilberi, gördüm Şalpazarı'nda,
Gül yolu gül pazarı, yar yolu Şalpazarı.

Ben, ne başımı bildim, ne tükenen yaşımı,
Boş geçerken güz bahar, buldum can yoldaşımı.
Kulun kölen olduğum, sen sırrım sırdaşımı,
Kim bey, kim köle, bilmez kimse kul pazarında.
Kul yolu kul pazarı, yar yolu Şalpazarı.

Güzel günler şad olsun, gönül alsın muradı,
Güneş herkese, budur Yaratan'ın nisabı,
İnsanların ölçüsü, döviz, faiz hesabı,
Haraç mezat, satıldı Rubil, pul pazarında,
Zül yolu, pul pazarı, yar yolu, Şalpazarı.

Rubil Demir

Şaşı

ŞAŞI

At gözlüğün, dünyayı sana şaşı gösterir,
Gül diye diken, kirpik diye kaşı gösterir.
Öldün bittin sen, deyip, bir kalemde silip at.
Sonra senden kurtuldum, oh ne güzel yan gel yat.
Tabii hep meşgulsün, çok siyasi hobin var.
Çul alır şal satarsın peteğin var, Kobi'n var.
Özgürlüğün elinde, bitmez tükenmez egon.
Goygoyu da seversin. De mi, kesersin jargon.
Ne oldu balon gibi şiştin, şiştin, sonra tıs.
Havan bu kadar, aşkın burada bitti, artis.

Rubil Demir

Şehit Ali

Şehit Ali
Gürledi yer gök, rahmet eteklerinden tuttu.
Devrildi dağ, Ali'mi kucağında uyuttu.

Bir akşamın afakı, yatak oldu semaya,
Nur yaydı arşı ala, döndü güneşe aya.

Tüm güller yaprağını, vatan yoluna serdi.
Namus deyip, binlerce Mehmet canını verdi.

Büyüttü anan baban, bacın asker eyledi,
Bayrağa sardı seni, vatan sağ olsun dedi.

Nasıl anlatılır bu kutsal şehadet hali,
Kâinat secde eder, toprakta yatar Ali.

Metanet, göğre direk, sabır, sevgide çiçek.
Öyle bir iman ki, Hak olan yolda ölecek.

Aklında yok, saray köşk para pul mal derdi.
Onun için cennet var, Muhammet müjde verdi.

Kınalı kuzum, alkan içinde, kırmızı gül.
Ben ağlarım yavruma, sesime ses ver bülbül.

Rubil Demir

Œerde

Hak bildiğimiz yolda, zaman sırtımızda yük,
Kazandığın paranın, vebali senden büyük.

Yaptığın yapacağın, hayırda senin Œerde.
Kimin kimde var ise, görüŒürüz mahŒerde.

Rubil Demir

Şifre

Şifre

Yorulduğum, bırak beni bana,huzur bulayım.
Dedin; çektiğin restini, sessiz sükut kalayım.

Soramadım halini,bizden elini çektiğin,
Zannım,ne ahretinden, ne yarıdan geçecektin.
Yaslan arkana düşle, bir yığın geçmiş anı.
Hiç bir hikayemiz yok ki, olmasın mekanı.

Ne yapsam,nere gitsem,sen varsın hep aklımda.
Gecemde gündüzümde, açığımda saklımda.
Varlığın unutulmaz, aşkımdan yanar kalbim.
Herkes hakkını aldı, sende benim nasibim.

Kırdık mahrem şifreni,girdik mana katına.
Bir anlam veremedik, senin Rubil adına.

Rubil Demir

Şorşorun Şelalesi

Gökyüzünde özgürce dolaşan bulutlara.
Sakladığım güzeli bıraktım umutlara.
Ben ki seni şorşorun şelalesinde sevdim.
Doğanın yeşiline gizlenen hayalimdin.
Uçan kelebekleri, yapraklara bindirdim,
İlkbaharı bekleyen limanlara indirdim.
Güneşin yönünü hep senden yana dönderdim.
Umuda ışık olsun mazlumlara gönderdim.
Hasret türküsü söyler, şelalenin akışı.
Beste yapar notaya döker, dertli çalışı.
Ardıç, çam, meşe, kekik, sarı çiçek kokusu.
Buz gibi yayla suyu, şorşorumun coşkusu.
Şorşor da bu hülyaya ikimizi sakladım.
Yosun tutan düşleri seninle ayıkladım.

Rubil Demir

Şubat Cemresi

Bir beklentim nükseder umutların altında,
Filizlenir yeşerir, iki bahar tadında.
Belli olmaz bir güneş doğar fecrin ucunda.
Göklere bakan dua saklanır avucunda.

Sen ki Tarı vergisi, kabul olan niyazım.
Sabır şükür şifreli kaderimde ki yazım.
Yolum yönlendi sana tutundum eteğinden.
Utandırma Allah'ım, edip edeceğinden.

Kopmaz sarsılmaz güven bağı ile bağlandım.
Yaradan dedirtmesin, senin için ağladım.
Issız kalbime şubat cemresi gibi düştün.
Boş bedende dolaşan ruhum ile örtüştün.

Rubil Demir

Tarz

Bir günün akşam faslı, bir garip yolun gözler.
Görmez olaydım yaktı içimi ceylan gözler.
Gönül denizi doldu taştı kıyıya vurdu.
Vurgun yedi sevdası dalga dalga savruldu.
Seni sevmek bana farz Mevlaya ederim arz.
Beni deli ediyor sendeki şu hal şu tarz.

Rubil Demir

Tebessüm

Tebessüm ettin arşa,
semalar nura döndü.
yıldızlarda gül açtı,
cehennem narı söndü.

Rubil Demir

Türkmen

Türkmen

Nasıl, ne yazayım ki.
Ezilen, horlanan ben.
Yaşayan olmalıyken,
Ateşte korlanan ben.
Asrın zilleti, kahrı
Perişan etti hükmen,
Mağlup oldu tarihi,
Kara günlerde Türkmen.

Rubil Demir

Tüvanger Derviş

Latife olsun diye
Haktan gelen ikramın
Üzerine örtündüm
Lütfuna mazhar oldum
Teganni ehlinden oldum
Hamaset hevesiyle
Fehamete büründüm
Tefrid ehlinden oldum
İntişar arzusuyla
Taltifle şeref buldum
Yollarında yüründüm
Tüvan-ger derviş oldum
Elmas cevheri buldum
İhsan sahibi oldum.

Rubil Demir

Uçtu gitti

Kirpiği kaşı kara, telde kontör mü bitti.
Sabah akşam susmayan, mesajın sesin gitti.
Seni bir gün görmesem, afakanlar basardı.
Attığın tiriplerin gelmez arkası ardı.

Çaresiz bir boşlukta dolandım çarşı pazar.
Çok umutla geçtiğin yola eyledim nazar.
Kınalı kecliğimin Ően Őakrak sesi sustu.
Bir anlam veremedim, kusur mu ettik küstü,

Derdimi kime deyim, kimlere anlatayım.
Hangi dağlara çıkıp, kendim nerden atayım,
Antolojiye yazdım, cümle âlem de bilsin.
Halimi arz ederim, duyanlar haber versin.

Uçtu gitti elimden, çayı da kaldı yarım.
Çaresizlik içinde Őiirimi yazarım.

Rubil Demir

Umre

Umre
Mukaddes toprakların, hasta yorgun yolcusu.
Hoş geldin sefa geldin, ravzanın gül kokusu.
Verdik selatı selam, aldık gelen selamı.
Her an hakkı söyledik, konuştuk hak kelamı.

Niyet ettik umreye, tatlı oldu cefası.
Yedi kere say yaptık, sefa Merve arası.
Hep döndük beytullahı, dua ettik ümmete,
Uyduk farza vacibe, sadık kaldık sünnete.

Nur dağının uhud'un, nurlu yolun yolcusu.
Hoş geldin sefa geldin, ravzanın gül kokusu.

Rubil Demir

Ustam Dedi

USTAMIZ DEDİ

Çok büyüdü Türkiye,
Düşmanımız Süriye.
Ustamız dedi diye,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Büyük orta doğunun,
Fatihisin, çağının,
BOP geliyor dağılın,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Parçalayıp böleriz,
Dilim dilim dileriz,
Suriye'ye gireriz,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Gâvurnan bir olalım,
Koalisyon kuralım,
Müslümana vuralım,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Ortağımız Fransa,
Selam dur, Corca Hansa,
Ne kadar hain varsa,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Müslüman müslümanı,
Öldürür, aksın kanı.
Çağır Amerikan'ı,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

İki elimiz kanda,
Oyanda hem buyanda,
Oluruz payanda,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Sunni,şii vurdurur,
Bizi bize kırdırır,
Silah verip kandırır,
Gel gidelim savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Dicle,Frat kan akar,
Mümin mümini yakar,

Gâvur keyfinen bakar,
Deme: haydi savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Orta doğu kan gölü,
Her gün yüzlerce ölü,
Durmaz iblisin dölü,
Deme: haydi savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Rubil bakma dürziye,
Kardeşimiz Suriye,
Ustamız dedi diye,
Deme: haydi savaşa,
Padişahım çok yaşa.

Rubil Demir

Vatanım

Ağlayarak doğarken, o an vatan demişim.
Tatlı şerbet verdiler, ana s¼t¼ emmişim.
S¼r¼nd¼m, emekledim, g¼ld¼m, ağladım bazı,
Kirim, pasım, çamurum, hepside vatan tozu.

Gezelim yurdumuzu, Artvin'den başla söze.
Karadeniz'den çıktık, Egeden, Akdeniz'e
Gerdanlık incileri, İstanbul, Samsun, Rize.
Cilo'dan, Beydağ'ına, geçelim Melendiz'e.

Haydi, görelim güzel Edirne'yi, Tatvan'ı.
Hep beraber gezelim, Bitliş'i, Ardahan'ı.
Sendeki güzelliği kıskanır İrem bağı.
Erzurum, Kars yaylası, dört mevsim Ağrı Dağı.

Soğuk gözelerden, su içeyim yudum, yudum.
Kumsalında yanayım, Kuşadası, Kaş, Bodrum.
Selam ey G¼m¼řhane, selam Trabzon, Bayburt.
Kırkırelilinden, Van'a, Anadolu anayurt.

Çıkayım Erciyes'ten, uzanayım Balkar'a.
Kara elmas Zonguldak, başkentimdir Ankara.
Destan yazmak için git anlatsın Çanakkale.
şiir dinletini de, okusun Pamukkale.

Tekirdağ, Diyarbakır, Adana'da karpuz,
Antalyalım, Mersin'lim, çağırıyor muza.
İzmir, Manisa, Burdur, Muğla'dır üz¼m bağı.
Çorumun leblebisi, Afyondan al kaymağı.

Amasya'da al elma, Hatay'ımda portakal.
Erzincan'da ye balı, Hakkari Tokat'ta kal.
Bursa'nın şeftalisi, Malatya'nın kaysısı.
Limon ve mandalina, Ak deniz'in kıyısı.

Orduda kır fındığı, İzmit'te topla kiraz.
Konya buğday ambarı, Niğde'ye uğra biraz.
Nevşehir'de patates, Iğdır pamuk ovası,
Maraş'ın dondurması, Antep'in baklavası.

Vatanımın seksen bir ili, şerefli, şanlı.
Anadolu' da herkes, Elazığlı, Keşanlı.
Yurdum yuvam ocağım, ekmeğim, suyum, aşım,
Anam, bacım, kardeşim, kefenim mezar taşım.
Bu vatan benim bağrım, bu vatan göz¼m kaşım.

Rubil Demir

Ve

Güz geldi diye sönmez zemheri ayın narı,
Her gönülde yeşerir, sevdanın ilkbaharı.

VE...

Aşkını haykırdığın, kulağımda hoş sedan,
Şaka karışık cilven, gözümde nazın edan,

Derin, derin, manalı bakışın yok mu senin,
Aklını baştan alır, bu halini görenin.

Damla, damla bal akar, konuşurken dilinden,
Dinlemekten başka şey gelmez, kulun elinden.

Yürürken, cümle mahlûk peşinden seyre dalar,
Kimi kendinden geçer, kimini felç yakalar.

Dişler ışıldar, sönük kalır, rengi gümüşün,
Neşe verir insana, tebessümle gülüşün.

Rabbim kalemler çizmiş, yüzünün nakışını,
Okunan yay eylemiş kirpiğini kaşını.

Denizler dalgalanır, gözlerinin renginde,
Cümle âlem boğulur, gönlündeki sevginde.

Gerdanın sahra çölü, göğsünden yayılan har,
Çıkarır gül kokusu, sinelerin ilkbahar.

Geceleri gizlenmiş, perçeminin telinde,
Deste, deste örükler, omzunda belinde.

Kıvrım, kıvrım, kırmızı kristal, bardak camlar,
Dolmuş taşacak, mercan dudağından kan damlar.

Şavkın düşmüş semaya, güneş yandı narına,
Mevsimler boyun eymiş, gülün gülbaharına.

En güzel terennümle öter bülbül, sen gülsen,
Beşer ruküya durur, bir gül için eğilsen.

Şefkatle kucaklarsın, neyin varsa verirsin,
Dersin kimse bilmesin, sadece Allah bilsin.

Lütfedip anla artık, çok seviyorum seni,
Övgünü, mısralara işledim, gül deseni.

El açtın mı huzurdan, boş çevirmez Mevla'sı,
Sen istersin vermez mi, duan yağmur duası.

Bir dua et Rubil'e, artık son nefesinde,
Sevdiği ile olsun, yarın mahşer yerinde.

Rubil Demir

Ve Aşk

AŞK

Çöllerde şaha kalkmış
Kısrak, başı yüksekte
Toz duman olsa yollar
Yine düşmez tümsekte.
İşte aşk böyle bir şey,
El pençe diz çöksekte.
Kumsalda şaha kalkmış
Kısrak, başı yüksekte,
Tufan kopsa yolunda,
Yine kalmaz tümsekte,
Ben de, aşk böyle bir şey,
Boyun eğip büksekte.

Rubil Demir

Yakariş

SANA MALUM

Her içim kudret tecellin.
Neyi anlatam Zatin'a.
Zahiri, batını ayan,
Ol subuti sıfatına.
şah damarımdan yakınsın,
Külli halim sana malum.

Verdiğin ekmeğe suya,
Aldığım nefese şükür.
Yürür gezerim sahrayı
Çölü, lütfuna teşekkür.
Var elim ayağım kolum,
Külli halim sana malum.

Nasıl olam, ayrılıktan
Muzdarip, biçare zelil.
Haya ederim hüsnünden,
Naz yapamam, sabrı cemil.
Sana hamt eden bir kulum.
Külli halim sana malum.

El açtım, dilim damağım
Sükutta, kalbim ikrarda.
Arzu halim kible oldu,
Selatu selam tekrarda.
Yönüm hakka döndü yolum.
Külli halim sana malum.

Çaldım kapısın Malik'in,
Âla, izzeti, ikramı,
Şefkat merhamet eyledi,
Aldı benden derdi gamı.
Tutduğum gaffar dalım,
Külli halim sana malum.

Kimse kime muhtaç değil,
Herkesin sahibi Halim.
Kendin, kaf dağında görme,
Karanlığı görür Alim.
Göz yaşını gizler mazlum,
Külli halim sana malum.

Muhabbetle yanar içim,
Zaman mekan oldu sebil.
Varlığın yetim kul hakkı,
Günahından arın Rubil,
Yetmez mi, sure'i maun,
Külli halim sama malum.

Rubil Demir

Yalaka

YALAKA
Rantı için kullanır, deve gibi kinini.
Yılan gibi dilini, peygamberin dinini.

Rubil Demir

Yanakların

Yanakların
Yaradana öleyim, sensin benim dileğim,
Dudakların bal gibi, yanağından öpeyim.

Kurban olam nazına, baharına yazına,
Anzer balı sürülmüş, yanağına ağzına.

Rubil Demir

Yazdılar

YAZDILAR

Ol kalemi yaratıp, İkra'sına yazdılar,
Doksan dokuz ismini, Esmâ'sına yazdılar.
Yaradanım döndürüp, feleklerde semayı,
Yoğurup bir noktanın, mayasına yazdılar.

Habîp'in hürmetine, arşı gölgelendirip,
Peygamberlik mührünü, İsrâ'sına yazdılar.
Ne senin, ne de benim, hal küllü iradenin.
Kader yolunu, elin ayasına yazdılar.

Seni bana yar eden, sevginin acısını,
Ayrılıkla gurbetin, sılasına yazdılar.
Diledi, sen güzeli, bize münasip gördü.
Nazıyla cilvesini, sevdasına yazdılar.

Mah cemalin hüsnünü, baldan tatlı dilini,
Kalem gibi kaşların, karasına yazdılar.
Tenin buram, buram, gül kokusu rengini,
Renklerin gök kuşağı, sarısına yazdılar.

Kayan yıldızdan parlak, inci gibi dişleri,
Burnundaki hızmanın, halkasına yazdılar.
Gece gibi simsiyah, yıldır, yıldır saçları,
Zülfündeki tellerin, sırmasına yazdılar.

Mehtabın cilvesinde, dolunay kadar nazik,
Nihal gibi boyunu, edasına yazdılar,
Fırat'ınan Dicle'nin, Irak'larda birleşen,
Aşkını, İzmit, Bağdat, arasına yazdılar.

Defterler sayfa, sayfa, açıldı Arafat'tan,
Sırttan geçenleri, hak safına yazdılar.
Bir ses yükseldi, Haktan. İyiler sağ taraftan,
Münafığı, zalimi, sol yanına yazdılar.

Muradına ermeyen, gariplerin derdini,
Haber götüren, telli turnasına yazdılar.
Herkesin bir ismi var, bu dünyada söylenir.
Rubil adını, suyun dalgasına yazdılar...

Rubil Demir

Yetmez

.....ye
Bakma geri gel artık, Şu göz yaşlarım dinsin.
Gönüller çiçek açsın, sırtımdan dağlar insin.
Yaralarım sarılsın yorgun beden dinlensin,
Bizden geriye bir ses, hoş bir avaz dinlensin.

Bana derler gel vaz geç, bu sevda iflah etmez,
Nasıl vaz geçerim bir dünya ahıma yetmez.
Benim gözüm kör olmuş, gittiği yolu bilmez.
Bilmezler ki, yoluma ipek yolları yetmez.

Gecelerde boğulmuş kalmış, nurlu sabahlar,
Yürekte düğümlendi, mahşere kaldı ahlar.

Rubil Demir

Yezit

YEZİT

Nasıl anlatayım halini,
Zaruret gibi bir yezitsin.
Herkes öğrensin ahvalini,
Cehalet gibi bir yezitsin.

Varlığın yok, hibe edersin,
Atar tutar eser gürlersin.
Helal haram yiyip içersin,
Siyaset gibi bir yezitsin.

Kâh, orduda ihtilal yapar,
Kâh, gazetede köşe kapar,
Paraya tanrı deyip tapar.
Vesayet gibi bir yezitsin.

Hep bana, rap bana, ver bana,
Kasa, kutu, dolar ser bana,
Tekke türbe olsun yer bana.
Ziyaret gibi bir yezitsin.

Gözün; fakirin çaputun da,
Bezinde kirli kaputunda,
Bedava olsa tabutunda.
Velayet gibi bir yezitsin.

Terör zulumü, savaş aracı,
Başlatmış ayrışma süreci,
Böl, parçala, yut bu amacı.
İhanet gibi bir yezitsin.

Allah kitap düşmez dilinden,
Yer içer milletın cebinden,
Kimse kurtulamaz elinden,
Velayet gibi bir yezitsin.

Bakarsın şeytan taşlamada,
Bir felaket olmuş, semada.
Devrilmiş vinç kalmış altında,
Cinayet gibi bir yezitsin.

Bu dünyadan nasıl göçecek.
Geberme şerbeti içecek,
Kıl köprüden geçti geçecek.
Kıyamet gibi bir yezitsin.

Deryada kayığı gemisi,
Karada köpeği kedisi,
Sülale, dayısı emisi,
Aşiret gibi bir yezitsin.

Sen ki alı kıran baş kesen,

Devir böyle gitmez bilesin,
Bir gün tekerlenip düşersen,
Eziyet gibi bir yezitsin.

Rubil Demir

Yüzün

Akan bir ırmak,
Su gibi berrak,
Bahar gibi taze,
Seher vakti
Doğmuş yüze.
Şavkı vurmuş
Okyanusa denize.
Şeni yaratmış
Öz nurundan,
Güzelliğın vermiş,
Ahir zamandan.
Seni anlatacak
Bulamadım sözü,
İşin özü,
Çok güzelsin,
Ne yazarsan yaz.

Rubil Demir

Zamanda

Mesafe üç beş adım, fakat ümitler uzak.
Senin aşkına yandım, ta gönülden sevgilim.

Artık süslü sözlerin, üstünde buzlar tuttu,
Kara kara gözlerin, içi dondu sevgilim.

Sensiz geçen günlerim, karlı geceler gibi,
Şakağımda tellerim, ak pak oldu sevgilim.

Koca dünya dar bize, bulamadık تنها yer,
Oturalım diz dize, konuşalım sevgilim.

Kesildi ümitlerim, güneşin ziyasından,
Tek tesellim gözlerin, bakışalım sevgilim.

Avutmuyor şiirler, soldu gonca güllerim,
Ötmez oldu bülbüller, mevsim geçti sevgilim.

Rubil Demir

Zülfi Aruz

Para pul ne önemi var hakkın nazarında.
İhsanı lütfu varsa güler yüzü tadında.
Sendeki bu zerafet, kelebek kanadında,
Sunduğun lezzet koku anzer balı tadında.

Lale sümbül menekşe gonca kokar reyhanda.
Sevdiğim güzel insan, zülfi aruz tadında.
Hamaset hep olacak değil, güzel kadında.
Bilgi beceri üslup olsun nazı tadında.

Açelya nergis çiğdem oturmuş gül tahtında,
Nakiş nakiş işlenmiş gök kuşağı tadında.
Rabbim güzel yaratmış, yüzü kamer zatında.
Arı sütü bal kaymak dili damak tadında.

Rubil Demir